

הגנע הזכר וההתקד

הגיע הזמן להתנתק!

הציבור החרדי נמצא בתקופה הקשה אי פעם. השלטון מנסה לערער את אושיות היהדות החרדית ולקעקע לחלוטין את דמותו של האדם החרדי.

גזירות כמו **גיוס בני הישיבות ולימודי ליב"ה בתתי"ם** אשר פוגעים בנשמת אפה של היהדות החרדית, הביאו אותנו למסקנה אחת: לא עוד!

הנציגות החרדית בכנסת מעלה בתפקידה ואיבדה את הלגיטימיות, כל יסודות העם היהודי עומדים בסכנה. **חייבים לשנות את האסטרטגיה.** אי אפשר להיות מובלים כצאן לטבח, בידי פשרנים החותרים נגדינו, ומתעתעים בנו פעם אחר פעם.

בהיסטורית מאבקי היהדות החרדית בארה"ק ידועה המערכה נגד **"גיוס בנות"** כציון דרך ולנקודת מפנה ביחס היהדות למדינה. אז, בראשות כל גדולי ישראל, הציבור החרדי נעמד על רגליו, אמר: **לא!** בצורה הנחרצת ביותר, ויכל להם... ולמרות שהחוק עבר, הוא לא הוחל בזכות העמידה האיתנה.

כעת הגיע הזמן שהציבור יעמוד על שלו, ישתחרר מחבלי החנק **ויתנתק אחת ולתמיד!**

בבחירות הבאות הציבור החרדי יכריז בגאון: **אנו חרדים לגורלה של היהדות החרדית, לא נעניק את הכח לאלו המנסים לפגוע בה בפשרנות מסוכנת.**

הפעם, לא בוחרים.

האסיר מחלם...

מסופר על שוטי העיירה חלם, שבית הסוהר שלהם הי' בדמות קיר עבה שבו שני חורים מעבר לעבר, ומי שנשפט למאסר, היה עליו להכניס את שתי ידיו בשתי החורים, ובצדו השני של הקיר היו נותנים לו מוט להחזיק בו בשתי ידיו, והיו מזהירים אותו לבל יעזוב את המקל... פעם חלף במקום עובר אורח, וראה את ה"אסיר" המסכן מחזיק בשארית כוחותיו את המקל, מנסה לברוח, אך המקל אינו מניח לו...

האורח הנדהם שאל את ה"אסיר" מדוע אינו בורח לנפשו? ענה ה"אסיר" כי המקל בו מחזיק, אינו מניח לו להוציא את ידיו מן החורים...

שוטה שכמותך - נזף בו האורח - **עזוב את המקל, ואתה חפשי!!!**

המביט במצב הקשה והסכנה הנוראית אליה נקלעה היהדות החרדית בארץ הקודש, ואת ההתנהגות האווילית של ה"שבוים" בידי השלטון העויין, אינו יכול שלא להזכר באותו "אסיר" שוטה, שאינו מבין את התהליך הפשוט, עוזבים את המקל, ואתה משוחרר...

הנה מרחפת על ראשינו גזירת שמד נוראה ומחרידה, שלא היה כמותה מיום הקמת המדינה הציונית ועד היום הזה. פשוט וחלק, הם רוצים לגזול מאתנו את צאצאינו ולהפכם לקנטוניסטים במהדורה מודרנית, והם "מאיימים", אם תנסו להתחמק מהגזירה, נעצור לכם את התקציבים!

אך אותם שוטים מחזיקים בשארית כוחותיהם במקל הלופת אותם וקושר אותם לגזירה, ובשום פנים ואופן אינם מוכנים לוותר על כך. מה יהיה על עולם התורה? מהיכן יחיה ירק זה?... אשר על כן, מוכרחים להשתתף בבחירות לכנסת המינים, ולהאבק ש"חלילה" לא יפסיקו לנו את התקציבים. מוכרחים להגיע לפשרות וויתורים ש"חלילה" המעיין לא ייבוש... מוכרחים להכניס את תוכנית הליכה עכ"פ למחצה שליש ורביע, שהרי בלאו הכי זרימת הכספים תפסיק "רחמנא ליצלן"...

תמורת להבין, שדרך זו של השתלבות במדינה ומוסדותיה, של רצון להיות שווה בין שווים, חברי כנסת "משלנו", שרים וסגנים "משלנו", שליטה על צינור הכספים וכן הלאה, הוא העומד בעכרם, לעורר את הדוב ממאורתו, ולגרום להסתה חסרת תקדים נגד היהדות החרדית שאם "אין חובות אין זכויות", מתוך פחד שמא החרדים יתרבו וישמיטו מתחת ידם עוד ועוד משרות ותפקידים.

תמורת להבין, כי על מנת להיות חופשיים מכל גזירות רעות שהם גוזרים עליהם, יש לעשות פעולה פשוטה אחת ויחידה, להתנתק! לשחרר מהידים את ה"מקל". להניח לפורקי העול לנהל לבדם את מדינתם המושתתת כולה על מרידה במלכות שמים, ואז יקויים בנו (רש"י ויקרא כ' כ"ו): "אם אתם מובדלין הרי אתם שלי" ולא ח"ו של נבוכדנצר וחבריו.

הגיע הזמן להתנתק!

4 הגילוי

המסמך המתגלה כעת ושופך אור על הקשר בין גזירת גיוס בני הישיבות להשתתפות בבחירות

8 ר' מוישה לא מצביע

הצצה קלה במצע 'יהדות התורה' מגלה את הבסיס עליו 'נאבקים' הנציגים

12 שאלת הכסף

רבים שואלים: מוסדות התורה צריכים כסף? אברכים ומלמדים צריכים פרנסה? אז למה לא?

14 דרכן להזיק

מה הסיכוי ש'אגודיסט', חסיד סאטמאר, יהודי צפתי, אברך ירושלמי, וליטאי מבני ברק יפגשו על שולחן אחד ולא תפרוץ ויכוח סוער על תועלתה של הנציגות החרדית בכנסת?

20 שואל ומשיב

ביאור הלכתי מקיף בנושא הבחירות לכנסת בארה"ק

26 הגלות הציוני

דעת תורתנו הק' בענין הבחירות לכנסת המינים

29 הזיופים

החוזרים מידי בחירות ככלב שב על קיאו

30 דעת תורה

י"ל ע"י
ועד הסברה של היהדות
החרדית בארה"ק
רח' יונה 20 ת.ד. 57838
ירושלים
שבט תשע"ג

גזירת הגיוס:

הסוד

הגילוי ההיסטורי על הפיתרון של נושא גיוס בני הישיבות שהוסתר במשך כמה שנים, נחשף במלואו - סגן נשיא בית המשפט העליון השופט מישאל חשין מהגרועים שבשונאי ישראל מכריע בפסק דין הדן בביטול חוק טל, מה יבטל את הגזירה כליל - כן כן... זה תלוי דווקא בהימנעות של הציבור החרדי בהמוניו מלהצביע בבחירות הקרובות ■ לקרוא ולא להאמין

או פרטי עד גיל 16, אך בני האיימיש סירבו לשלוח את ילדיהם - בגילאים 14 ו-15 - ללמוד כנדרש על-פי החוק. על-כך הועמדו ההורים לדין, ולהגנתם טענו לפגיעה בזכותם החוקתית לחופש הדת.

... לדבריהם, מצוות הדת שלהם היא לחיות בקהילה בנפרד ובנבדל מהעולם ומהשפעות העולם. שאיפתם היא לחיות חיי פשטות הדוחים רדיפה אחרי הצלחה ותחרות, ומטרתם היא לבודד עצמם מהעולם המודרני. עניינם זה של בני כת האיימיש עבר כמה וכמה ערכאות עד שהגיע לבית המשפט העליון של ארצות הברית:

בית המשפטתיאראתכתהאיימישבבחינת "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". בני-העדה חיים את חייהם בנפרד, בתוך-תוכם, קשריהם עם החברה סביבם הם מזעריים, ומבקשים הם לחנך את ילדיהם בדרכם.

אין צורך להרבות במילים, אנו בטוחים שלאחר הקריאה, כל ההסתכלות על הנושא תשתנה מן הקצה אל הקצה.

כך כותב סגן נשיא בית המשפט העליון השופט מישאל חשין בפסק הדין (תיק 6427/02) בדיון הקודם על ביטולו של חוק טל (סעיפים 55-53)

עם לבדד ישכון?

53. "בארצות הברית של אמריקה חיה לה עדה הקרויה עדת האיימיש (Amish). עדה-דת זו שורשיה במאה השש-עשרה באירופה, וזה כשלוש מאות שנה חיה היא את חייה בנפרד ובנבדל מהאוכלוסייה הכללית. במדינת ויסקונסין, אחת ממדינות ארה"ב שבהן מתגוררת העדה, היה חוק שחייב הורים לשלוח את ילדיהם לבית-ספר ציבורי

זה הגיע בהפתעה גמורה.

כל כל הרבה כבר נכתב על גיוס בני הישיבות, כן, הנושא הבער שעלה לסדר היום בתאוצה מוגברת לקראת הבחירות הבאות.

מה כבר אפשר לחדש? מה לא נכתב בסוגיה?

ואז זה הגיע והפציע את פני הקרקע במלוא עוצמתו ---

יכולנו 'לקפל ציוד', ולגנוז את כל המלל הרב שהכנו בנושא זה. זוהי מכת מחץ ועובדה שאין עליה תשובה.

כן, ההליכה לבחירות היא היא שהביאה את גזירת הגיוס והיא זו שהולכת רח"ל להמשיך ולהרוס את צביון הציבור החרדי.

אולי תרימו גבה, ואולי תזלזלו בקביעה זו, אבל זה רק לפני שתקראו את המסמך המטלטל, או, יותר נכון, כתב האישום החמור.

מסמך מטלנטל

מן המדינה ומן הרשויות המקומיות. אכן, חוטים רבים מאד, גלויים וסמויים, מתוחים בין בני-הישיבה ובני משפחותיהם וקהילתם לבין המדינה, מוסדות המדינה והחברה בישראל. אין הם כאותם אנשי כת האיימיש - שאין רואים אותם במימשל ואין הם נהנים ממנעמי-שררה - ואין הם כאותם אסקימואים החיים את חייהם במרחבי הקרח.

נציגיהם של בני-הישיבה יושבים

אנו בבני-ישיבה שהם ומשפחותיהם חיים, אמנם - ברובם - בשכונות משלהם ובנפרד מן החברה החילונית והדתית-לאומית, אך בה-בעת מהווים הם חלק אינטגרלי של החברה בישראל. **בוחרים הם לכנסת ולרשויות המקומיות; נציגיהם יושבים בכנסת, במועצותיהן של רשויות מקומיות ובממשלה; אנשיהם משמשים פקידים בכירים במימשל המרכזי והמקומי; משולבים הם ברשת הבריאות הממלכתית; זוכים הם להטבות כספיות ולהטבות אחרות**

יתר-על-כן: לא זו בלבד שכת האיימיש חיה את חייה כיחידה נפרדת ובאורח הרמטי מן החברה סביבה, אלא שחבריה דוחים כל עזרת-רווחה של המדינה הניתנת בכל דרך שהיא.

בית-המשפט העליון של ארצות הברית החליט כי מפאת ייחודיותם ומיוחדותם ראויים הם בני כת האיימיש שחובת החינוך מעל גיל 14 לא תחול עליהם.

54. ...לו דיברנו באותם הדומים לכת האיימיש, הייתי פוסק כדברו של בית-המשפט בארצות הברית. ואולם לא בהם ענייננו. בענייננו-שלנו מדברים

השופט מישאל חשין:

”לו דיברנו באותם הדומים לכת האיימיש, הייתי פוסק כדברו של בית-המשפט בארצות הברית...”

בענייננו-שלנו מדברים אנו בבני-ישיבה שהם ומשפחותיהם חיים, אמנם - ברובם - בשכונות משלהם ובנפרד מן החברה החילונית והדתית-לאומית, אך בה-בעת מהווים הם חלק אינטגרלי של החברה בישראל.

בחרים הם לכנסת ולרשויות המקומיות; נציגיהם יושבים בכנסת, במועצותיהן של רשויות מקומיות ובממשלה; אנשיהם משמשים פקידים בכירים בממשל המרכזי והמקומי; משולבים הם ברשת הבריאות הממלטית; זוכים הם להטבות כספיות ולהטבות אחרות מן המדינה והרשויות המקומיות. אכן, חוטים רבים מאד, גלויים וסמויים, מתוחים בין בני-הישיבה ובני משפחותיהם וקהילתם לבין המדינה, מוסדות המדינה והחברה בישראל.

על רקע כל אלה, היכול מי להעלות על דעתו - בכנות ובאמת - כי בני אותה עדה שתורתם-אומנותם - והם רבבות רבבות - לא ישרתו כלל בצבא? הנקבל כי נציגי העדה יחליטו עבור זולתם - עבור כולנו - בשאלות של חיים ומוות; בשאלות של איכות חיים; כי ייהנו מהטבות כספיות של הכלל; אך את תרומתם לכלל לא יעלו? השאלה שאלה והתשובה בה.”

בכנסת ומחוקקים על כל נושאים של החברה בישראל, קרא: קובעים הם אורחות חיים לכל, כגור כתושב; מסיבים הם אל שולחן הממשל - הממשל המרכזי והממשל המקומי - ומחליטים הם על סדרי-עדיפויות בכלכלה, בבניה, בתשתיות, בחינוך; כן קובעים הם לאן יופנו תקציבים - בין השאר אליהם. ועל כל אלה: דעתם יכולה שתכריע בנושאי שלום ומלחמה ובשילוחם של אחרים למלחמה.

בעשותם את שהם עושים, וכפי שהם עושים; בתובעם לעצמם את שהם תובעים; ובקבלם את שהם מקבלים; הוציאו עצמם בני העדה מרשות היחיד שלהם ובאו אל רשות הרבים. שלא כבני כת האיימיש אשר נשארו ספונים ברשות היחיד, בני העדה סמוכים אל שולחן הקהל וזוכים הם להטבות מלוא-הטנא. ומי שיצא אל רשות הרבים ונהנה משררה ומהטבות ליחיד, חייב לנהוג כפי שנוהגים ברשות הרבים ולחוב בחובות שהרבים והיחיד חבים בהם.

55. על רקע כל אלה, היכול מי להעלות על דעתו - בכנות ובאמת - כי בני אותה עדה שתורתם-אומנותם - והם רבבות רבבות - לא ישרתו כלל בצבא? הנקבל כי נציגי העדה יחליטו עבור זולתם - עבור כולנו - בשאלות של חיים ומוות; בשאלות של איכות חיים; כי ייהנו מהטבות כספיות של הכלל; אך את תרומתם לכלל לא יעלו? השאלה שאלה והתשובה בה.”

אין ספק זה הוא הגילוי הנדיר ביותר מסביב לנושא שהינו לב ליבה של היהדות החרדית הנאמנה, ולפלא כיצד הוא הוסתר במשך כמה שנים מעיני הציבור, ראשי המפלגות החרדיות שוודאי קראו את פסקי הדין של שופטי בית המשפט העליון כדי להעריך מולם בזירה המשפטית (למה לרבים יש תחושה שהם ממש לא עשו זאת!?) הבחינו במסמך האשמה המטלטל הזה, אך בחרו ככל הנראה להסתירו בזדון כדי שלא לקבור כליל את סיכוייהם להיבחר לכנסת ה-18, ואז שוב לאחר

הגורלית הזו לא נחשפו גם לפסק דין זה, נציין כי אחד מהשבועונים המובילים ציטט אזכור קל מדברים אלו, אך היטיב לעטוף את הגילוי המרעיש בעטיפת מלל גדושה חנפנות למובילי הפתרון היחידים “המפלגות החרדיות”.

כישלון טוטאלי לחזור לקראת הבחירות הנוכחיות עם אותה סימסה איזולת, בעוד הם יודעים כי הפתרון מונח לפנייהם והוא הפוך ממצג השווא אותו הם מציגים לבוחרים.

כדי שלא יכלו הם לרחוץ בניקיון כפיהם כי בעקבות זלזולם העקבי בכל המערכה

אסטרטגיית ההטעיה – שיטה הנובעת ממצוקה

במשך שנים רבות, עשרות אלפי יהודים חרדים חיו בבוועה מנותקת מהמציאות ומתוך עיוורון טוטאלי ראובנציגי המפלגות החרדיות את אלו שגורל היהדות החרדית בידיהם, אל להם להאשים את עצמם בכך, הם היו נתונים למכבש תעמולה מסיבי ויום יומי מהיומנים המפלגתיים ובו כל הצלחה כל שהיא בשמירת הדת נזקפה לזכותם של חברי הכנסת החרדיים. אך לא עוד... בכנסת האחרונה לא הצליחה הנציגות החרדית לגרד שום הצלחה מפוברקת, להפך, הישיבה שלהם הזיקה יותר משהועילה. "עוד לא זכורה הסתה כזאת נגד הציבור החרדי" הם זועקים בקול ניחר לקראת יום הבחור, אך שוכחים לציין מי אשם בכך. "צריך להתגייס למערכה כדי למנוע את גזירת גיוס בני הישיבות" הם מחרים מחזיקים שוב, אך הציבור לא שוכח את קשר השתיקה הנפשע נגד הגזירה שעלתה לציבור החרדי בגיוס רשמי של אלפי בחורי ישיבות רח"ל.

הם שטמנו את ראשם בחול בידועין במשך כל התקופה הזו והשתיקו כל ניסיון של טיפול אמיתי בפרשה, מבינים היטב כי הציבור מתפכח הפעם, ומכאן האסטרטגיה שאם הציבור לא מוכן ללכת בעקבותיהם ולטמון אף הוא בהמוניו את הראש בחול, הם יבואו לקראתו ויעזרו לו. ---כיצד?--- הו, בשיטה זו הם מתמצאים היטב. כל שעליהם לעשות: להוציא את ידיהם מאותו חול טובעני בו הם טמונים ולזרות מאותו חול בעיני הציבור ביד נדיבה.

וכך נוצר הספין המרכזי מבית מדרשם של מובילי ההסברה של המפלגות החרדיות, כי לאף אחד אין פיתרון אמיתי לנושא הגיוס, ואם כן, אז רק הם, המנוסים בעמידה על המשמר, יכלו להציל את המצב וגם זאת רק ע"י הגדלת כח הנציגות החרדית בכנסת הבאה.

כן. אנחנו עם לבדד ישכון!

יהודי יקר, הפיתרון רחוק מהם כרחוק מזרח ומערב והוא עולה וזועק שוב ושוב. לאותם עוקרי הדת לא אכפת מאיתנו! לא

אכפת להם מה אנו עושים בתוך הגטאות שלנו, הם בזים לנו ככל יכולתם ואינם רוצים לראות אותנו בחברתם כל עוד אנו מנותקים מהם כליל. דווקא ההשתתפות בבחירות וההנאה ממנעמי השלטון, היא זו שמשניאה את הציבור החרדי על פורקי העול המפחדים מהשתלטות חרדית על המדינה. היא זה שגורמת למסע ההסתה חסר התקדים המתנהל נגד הציבור החרדי, בפרט בשנים האחרונות, והיא זו שגורמת לגזירות הניתכות בזו אחר זו על ציבור שלומי אמוני ישראל.

אם עד היום היו הדברים בגדר סיסמה שלא היה ניתן להוכיח אותה, כעת נחשף

כעת נשהם אומרים לנו בפרצוף כי "דווקא השותפות שלכם עימנו, גורמת לנו לרצות לראות אותכם נושאים בנטל בדיוק כמונו", אזי תעמולת המפלגות החרדיות כי רק הגדלת כוחה של הנציגות החרדית בכנסת הבאה תמנע את גזירת הגיוס, הינה תעמולה הרסנית שתזיק באופן בלתי הפיך ליהדות החרדית כולה.

שהוא כבר קיבלה גושפנקא מבית המשפט העליון של מדינת ישראל, דווקא מהמקום בו מפעפעת השנאה הגדולה ביותר לדת ישראל ודווקא ע"י השופט הנפשע ביותר בהיכל השן אשר שוא את הציבור החרדי בכל מאודו והתבטא באופן המחפיר ביותר נגד אושיות היהדות ונגד יהודים שומרי תורה ומצוות, וזכור לרע עוד יותר מנשיא בית המשפט העליון אהרן ברק וחבר מרעיו.

באותה עתירה דן בית המשפט בדחייתו של החוק שנה לאחר אישורו בממשלה

לתקופה של חמש שנים, כל שופטי בית המשפט העליון ואפילו הנשיא אהרן ברק, דחו את העתירה. היחיד שהתנגד בתוקף ופסק בדעת מיעוט לבטל את החוק לאלתר היה השופט מישאל חשין, ובייחוד הוא, הקיצוני מכולם, זה שדת ישראל והיהדות החרדית היתה למרמס תחת כפות רגליו המגועלות, כותב מפורשת "אם היה מדובר באלו שאינם מצביעים בבחירות ואינם נוטלים חלק במוסדות המדינה, היו צריכים לפטור אותם באופן מלא מגיוס".

אין מי שחולק על כך שאין קיצוני ממנו לפרשן מנקודת מבטו של שונא ישראל את הסיבה האמיתית לרצון השלטון ואזרחי המדינה לחייב את הציבור החרדי להתגייס לצבא, והוא שם את כל הקלפים על השולחן וכותב בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, הסיבה לרצון שלנו היא "ההשתתפות של החרדים במוסדות השלטון". ובמילים הכי ברורות "לא תצביעו לא נגייס אותכם", לא יאומן כיצד שאלה מורכבת מאין כמותה שעשרות אלפי נשמות טהרות תלויים בה, נפתרת בפשטות שכזו.

הנח בידיים של כל יחיד ויחיד

יהודי יקר!

מעולם לא היה קולו של היחיד מכריע כל כך, הפעם זה בידיים של היחיד, כעת כשהם אומרים לנו בפרצוף כי "דווקא השותפות שלכם עימנו, גורמת לנו לרצות לראות אותכם נושאים בנטל בדיוק כמונו", אזי תעמולת המפלגות החרדיות כי רק הגדלת כוחה של הנציגות החרדית בכנסת הבאה תמנע את גזירת הגיוס, הינה תעמולה הרסנית שתזיק באופן בלתי הפיך ליהדות החרדית כולה. אז גם אם אינך יכול למנוע מעשרות אלפי חרדים שלא הפנימו את המסר להימנע מלהצביע בבחירות, לפחות בזכות ההימנעות הפרטית שלך מלהצביע, תוכל למנוע את התעצמות הגזירות שיבואו בעקבות פחד השלטון מהגדלת כח הנציגות החרדית, וכך בזכות קול יחיד תוכל לתת יד לביטול גזירת גיוס בני הישיבות המרחפת על העם היושב בציון, הגיע הזמן להתנתק!

הת

רמז: תקציבים, ת

ר' מוישה טיפנטראקטער, יושב ספון בחדרו האפוף ענן סיגריות, מצחו חרוש קמטים והוא מיישר את משקפי הקריאה שעל קצה אפו, מבלי להתיק עין מהגמרא שלפניו. זה לא מכבר יצא הוא לגמלאות וחזר ללמוד בכולל השכונתי, אך היום נשאר ר' מוישה ללמוד בביתו, היום אין כולל - - - "יום הבוחר", "חוב קדוש", סיסמאות כאלו ואחרות מופרחות ברחוב, וכל האברכים עסוקים בקלחת בחירות.

ר' מוישה עצמו ממשיך בשגרת יומו, אך בהבדל אחד קטן; במקום לשבת בכולל הוא יושב בביתו, מוקף באוצר הספרים המכובד המכסה את כתלי חדרו. וכי למה לו לטרוח? - הרי ממילא אין 'קול תורה' שימלא את חללו של בית המדרש וינסוך בו רוח נעורים משובבת נפש. "בדממה" - החליט ר' מוישה - "הוא יכול ללמוד גם בבית"...

תוך עיון בדברי התוספות המוקשים ובחידושי הגרעק"א המונחים לפניו, מקפיץ אותו צלצול הטלפון. ר' מוישה מתעלם מהצלצול, אך המטלפן לא אומר נואש ומתקשר שוב ושוב. בטרם נדמו צלצולי הטלפון בפעם השלישית ברציפות, מחליט ר' מוישה כי ככל הנראה מדובר ב'פקוח נפש' והוא מרים את האפרכסת.

"שלום" - אומר הקול מהצד השני - "מדבר פישל נאייעסמאקער ממטה הבחירות של חסידות יהופיץ".

"כן" - עונה ר' מוישה - "זה משהו דחוף?" - הוא מוסיף ושואל, כשעיניו עדיין צמודות לקושייתו של רבי עקיבא אייגר. "בודאי!" - עונה העסקן הנמרץ - "לפי הרישומים שבידינו מהקלפי בו אתה רשום, עדיין לא הלכת להצביע." "ולכן?" - שואל ר' מוישה בקוצר רוח. "ולכן, רצינו לשאול; אם אתה צריך הסעה לקלפי?" "ממש לא, אני לומד כעת ואין לי שום כוונה להגיע לקלפי כלל!"

"אבל משפחתך קשורה לחסידות שלנו, לאיזה חצר אתה משתייך?!" - הרבי שלך לא אמר להצביע?!" - מתמיה הרב נאייעסמאקער.

"אני משתייך לחצרות בית ה'" - עונה ר' מוישה בחיוך - , ועכשיו במחילה אני רוצה לחזור ללימוד שלי, המשך יום טוב וכל טוב." ר' מוישה ממשיך בלימודו, מצית סיגריה נוספת ופותח את חידושי הגר"ט. תוך כדי עלעול בדפי הספר, מצלצל הטלפון שוב, אבל ר' נפתלי טרופ מעניין את מיועדו קצת יותר, כך גם ה'שפת אמת', הרשב"א וה'קצות', הנערמים על השלחן, לצידן של הגמרא והמאפרה הגדושה.

כעבור חצי שעה שוב הפר הטלפון את הדממה, היה זה בדיוק כאשר ר' משה קם להכין לעצמו כוס קפה. הוא מניד את ראשו בחוסר עניין, ונוטל מהשלחן את הטלפון האלחוטי בעודו צועד אל עבר המטבח, אחוז מחשבות על סברת הערוך לנר' בדין "רוב וקרוב".

"הלוי" - הוא משיב לטלפון תוך כדי לחיצה על כפתור הקומקום החשמלי.

"שלום" - נשמע קול נמרץ מעבר לקו - "הגעתי לבית הרב

טיפנטראקטער?"

"כן, מוישה טיפנטראקטער מדבר,

לא הרב, סתם פנסיונר".

"אהה, כן בסדר" - משיב המטלפן בהיסוס קליל - "מדבר פה יענקי קוילעספרענגער, ממטה בני תורה של יוצאי ישיבת בויבעריק".

"כבר יש לי הוראת קבע לישיבה" - עונה ר' מוישה כשבמוחו כבר מבשיל פשט בדברי הצל"ח על הסוגיה.

"לא, לא, הרב טיפנטראקטער, זה בקשר לבחירות, רשום אצלנו שעוד לא הצבעתם, צריכים הסע..."

"ממש לא צריך הסעה", - קוטע ר' מוישה את שטף דבורו של הפעיל החביב - "אני צעיר ברוחי ובריא בגופי, וצועד כל יום לכולל, אבל אני לא הולך להצביע, נקודה!"

"למה אתם כעוסים הרב טיפנטראקטער?"

"אני לא כועס, ושוב פעם קוראים לי מוישה ולא הרב" - הוא עונה תוך כדי בחישה בקפה - "פשוט כבר התקשרו אלי קודם לכן".

"מאצלנו?!" - לא מזוותר יענקי.

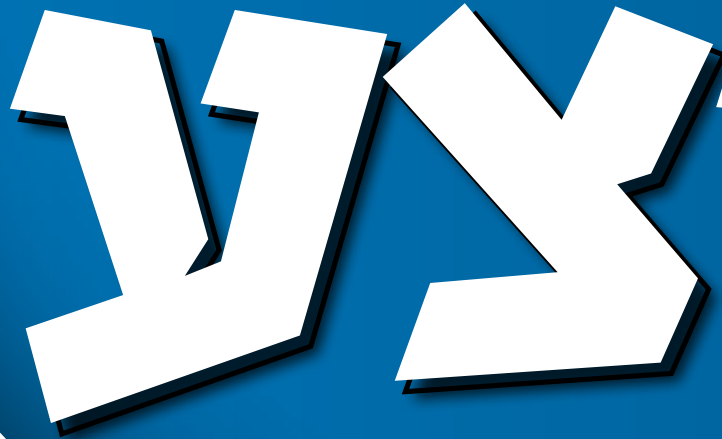
"לא, מיהופיץ" - מגיעה התשובה קצרת הרוח - "אני רוצה לחזור ללמוד, תודה וכל טוב לך".

"רגע רגע" - מנסה יענקי לפני ניתוק - "אתם הרי בוגרים של הישיבה, אז אתם לא בוחרים?"

"מה הקשר ידידי הצעיר?" - מתמיה ר' מוישה בנימה למדנית. "הראש ישיבה חתם על הכרזו!" - עונה יענקי כשקולו משדר בטחון נעורים ידעני - "ואתם קשורים לישיבה, המשפחה שלכם גם תורמת לישיבה הרבה".

"תרמה הרבה בעבר", - מתקן אותו ר' מוישה - "לפני פשיטת הרגל של קרובי בחו"ל, ולפני שראש הישיבה זצ"ל נפטר, והישיבה

מצע של "יהדות התורה"?

תקציבים ותקציבים

העצומה, והכירו בערך הישיבה ולימוד התורה, ולכן הזרימו סכומי עתק לבניית בית המדרש והפנימיה ולאחזקת התקציב השוטף של הישיבה, על יששכר זבולון ודאי שמעת לא?!"

"אבל היום הישיבה בקשיים" - העביר יענקי קוֹלְעֶסְפֶּרְעֶנְגֶּר נוסא - "לאיפה נעלמו כל התורמים?"

"אוהה - - - זה סיפור ארוך שקשור לכל עולם התורה ולא רק לישיבת בויבעריק. אתה פנוי להקשבה, או שאתה עסוק בלהביא קולות?" - מחייך ר' מוישה ומוזג חלב בידו השמאלית.

"אוי" - נלחץ הצעיר הנלהב - "אני באמת לא יכול להמשיך, סליחה. אז בטוח שאתם לא צריכים הסעה, הרי הבחירות הללו ממש מכריעות, בלי נציגות בכנסת יחרב כל עולם התורה, אולי בכל זאת הרב טיפ.. אופס סליחה ר' מוישה?! - זה כדאי לכם אהה - - - ההסעות חינם!"

"לא תודה, אני באמצע סוגיה ועדיף שאחזור אליה, ורק שתדע דבר אחד בחור יקר; עולם התורה לא קשור בשום בחירות ובשום נציגים, ישראל ואורייתא חד הם, והובטחנו מפי הגבורה שנצח ישראל לא ישקר, הקב"ה גזר עלינו גזירות שונות במשך אלפיים שנות גלות, אבל את התורה הקדושה, לימודה ולומדיה הוא לא יקח מאיתנו כי היא סוד קיומנו. יהודי שם מבטחו בה' יתברך ולא בידי בשר ודם, ובטח לא בידיהם של אנשים שהקימו מדינה לצורך עקירת התורה וחילוננו של עם ישראל. זיי געזונט כל טוב לך, המשיך יום נעים."

"אבל את זה יהדות התורה רוצה לשנות, את זה היא רוצה לשמר..." - ניסה יענקי נואשות, אבל מעבר לקו כבר נשמע צליל חיוג.

האמנם?

האם צודק יענקי קוֹלְעֶסְפֶּרְעֶנְגֶּר, או שמא האמונה החסידיית-נוברדוקאית הלוהטת של ר' משה טיפֶּנטֶראַכְטֶער היא קו החשיבה הראוי?

הבה ניתן לעובדות לדבר בעד עצמן.

צר המצע מהשתרע...

מעל כל זית וכל עץ רענן זועקות המודעות "כולנו חרדים!" ממה הם חרדים כל כך עסקני המפלגות, על מה הם מדברים? ובכן; מעיון במצעה של מפלגת "יהדות התורה והשבת", הרואה את עצמה (על פי הפתיח של המצע) כ"ממשיכתה של אגודת ישראל העולמית ההיסטורית" מסתבר; שהוא עוסק בנושאים טריוויאליים לחלוטין, שכלל אינם נוגעים להשקפת העולם המוצהרת בראש המצע כ: "תוכנו, מהותו, יחודו וסוד קיומו של עם ישראל, נעוצים בקיום התורה והמצוות". סעיפים רבים הנוגעים לתחבורה, איכות הסביבה, ביטחון(!?), כלכלה, רווחה, מקומות עבודה וכדומה, אין

התחילה לקחת תקציבים

ממשלתיים."

"מה קודם לא לקחו?!" - מתמיה הצעיר

שככל הנראה בקושי מלאו לו שמונה-עשרה - "אז מאיפה הישיבה התקיימה?"

"הישיבה התקיימה כמו שהתקיימו כל הישיבות, מההבטחה האלוקית 'כי לא תשכח מפי זרעו', ידידי הצעיר." - משיב ר' משה בלהט, כשידו הימנית עדיין בוחשת בקפה מבלי משים - "ולא! - הראש ישיבה זצ"ל לא לקח תקציבים, וגם לא חתם על הקול קורא למען הבחירות, כי הוא לא היה צריך תקציבים להחזקת הישיבה. היו לו תורמים בחו"ל, ליטאים וחסידים כאחד, שהוכירו את גדלותו

"אוי" - נלחץ הצעיר הנלהב -

"אני באמת לא יכול להמשיך,

סליחה. אז בטוח שאתם לא

צריכים הסעה, הרי הבחירות

הללו ממש מכריעות, בלי נציגות

בכנסת יחרב כל עולם התורה,

אולי בכל זאת הרב טיפ.. אופס

סליחה ר' מוישה?! - זה כדאי

לכם אהה - - - ההסעות חינם!"

למען מוסדותיהם, למרות שידעו כי התוצאה הישירה של הגדלת התקציב עלולה להסתיים במעורבות של פקחי משרד החינוך בתכני הלימוד.

ונחזור אל המצע...

גם תת הסעיף הבא - עדיין תחת הכותרת "חינוך" - העוסק בחשיבותה של הפצת תורה בקרב מיליוני תושבי ארה"ק הרחוקים מקיום התורה והמצוות, גדוש באמירות נבובות על כך שלא זכינו לייעוד שהציבה אגודת ישראל ההיסטורית בראשית דרכה; שתהיה המדינה ויושביה מנוהלים על פי תורה, אך כמובן מטרת העל היא: "נתבע הקדשת משאבים ממלכתיים למען מטרה זו".

לאחר שהפרק הראשון ב'פרשת הכסף' נחתם, מגיע פרק ב' של המצע העוסק בסוגיית ה"שבת". שוב מתחילה כותרתו בנימת התנצלות על כך שהמדינה ומוסדותיה אינם מתנהלים כראוי בשמירת השבת, (וכי למה ציפו הם ממדינה שמייסדיה חרטו על דגלם כי אין להם חלק ונחלה באלוקי ישראל?!), אך הגיעה לכלל הסכמה עם חכ"ה הראשונים של אגו"י כי הסטאטוס-קוו בענייני השבת ישמר.

כאן ממשיכים בעלי הדין להודות בעצמם כי: "יהדות התורה תמשיך להאבק על השחיקה ההולכת וגדלה בסטאטוס-קוו" - רגע חברים; הרי אתם יושבים בקואליציה מתשל"ז, ברז ועדת הכספים בידיכם, היתכן שהסטאטוס-קוו שעליו נשענתם בעת ההחלטה על הכרזת המדינה בה' באייר תש"ח, ובעקבותיו נכנסתם לכנסת הראשונה, נשחק? האם נרדמתם בשמירה?! אז מה עשיתם עד עכשיו, מהיכן הגיעה השחיקה?

אולם התשובה אינה מאחרת מלהגיע, גם בסעיף זה שנראה לכאורה תמים, ועומד בהשקפה האגודאית של השלטת התורה על חיי עם ישראל בארצו, ומצהיר על דאגה כנה ורצון לעמידה בצורה על קדושת השבת ושמירתה, מגיעה החתימה החשובה מכל: "הממשלה תידרש לעודד בתמיכתה מחקרים תורניים רבניים ופסיקותיהם בנושא שבת".

אין ספק! - מימונם של מכוני מחקר תורניים מכספי ממשלה, הוא חלק בלתי נפרד מביצוע חומות השבת. כך על פי 'מצע הכסף' של יהדות התורה והשבת.

באפשרותנו להמשיך ולעבור על סעיף אחרי סעיף במצע המפלגתי, כמו הסעיף הבא העוסק בשירותי דת ושוב רובו ככולו מצהיר על "מאבק חסר פשרות" למען הקצאת משאבים ממשלתיים למימון בנית מקוואות, בתי כנסת ועוד, אך המערכת לא הקצתה מקום מספיק בגליון זה לצורך כך. יתירה מזאת, הפרטים אותם הבאנו על קצה המזלג בציטוט חלקי משלושת הסעיפים הראשונים, מלמדים על הכלל כולו; מאבקם ההירואי של נציגי יהדות התורה מעל בימת הכנסת, עומד על בסיס אחד בלבד - תקציבים, תקציבים ושוב פעם תקציבים!

כאן ישאל השואל: "וכי מה רע בכך? - המוסדות צריכים כסף? אברכים, מלמדים ומגידי שיעורים, צריכים להתפרנס? מקוואות ובתי מדרש צריכים להיבנות? הכל זו פונקציה של מימון, והרבה! - אז למה לא?"

ובכן, אתם מוזמנים לקרוא את המאמר הבא "שאלת הכסף".

בינם ובין "פתרון כל השאלות העולות על הפרק בחיי עם ישראל ברוח התורה והמצווה", ולא כלום!

אכן, המצע פותח בסעיפים הנוגעים בציפור נפשה של היהדות הנאמנה; חינוך, שבת, מוסדות תורה, שרותי דת, בתי מדרש ומקוואות, אך אפילו מקריאה חטופה במצע המפלגה מוכח בעליל כי רוב 'מלחמות היהודים' עליהם מתעתדת המפלגה להיאבק ולעמוד בכל תוקף בכל תחומי החיים התורניים, הינן מלחמות תקציב ותו לא מיד.

הסעיף הראשון שכותרתו "חינוך", פותח באופן אבסורדי בהתנצלות נבובה; כי לא זכינו שכל עם ישראל בארצו יעסוק בתורה ויתחנך חינוך של קיום מצוות, אך מיד חוזרת העסקוניה המפלגתית לפסים מעשיים ומצהירה ש"תאבק למען הבטחת תמיכה ממשלתית נאותה לחינוך התורני".

תת הסעיף הבא העוסק בשיבות, ממשיך לעטוף את "סל התקציב" בתחבושת אלסטית השקפתית

שאינה עולה על עשר מילים, ומציין את חשיבותן של השיבות והמתיבות, אך

שלא במפתיע אינו סר מהמסילה שנסללה בתשל"ז, עת נכנסה אגודת

ישראל לקואליציה כשותפה קואליציונית מן המניין,

והחלה בקבלת תקציבים שוטפים, וכה נחתם הוא:

"נדרוש הגדלת התמיכה הממשלתית הניתנת

לישיבות ומתיבות".

מי יגלה עפר מעיניהם של מיסדי

"החינוך העצמאי"

ו"ועד הישיבות" שעל

אף שלא נקטו בדרך

ההתבדלות אותה

קיבלנו מרבותינו,

עמדו בכל תוקף כחומה

בצורה על הכלל שרוב

התקציב של המוסדות

יגיע מתורמים, מבלי

להזדקק לכספי השלטונות

עוקרי ועוכרי התורה.

העמידה על עקרון זה, נבעה

מרצון המייסדים, שרשויות החינוך

הממשלתיות לא תתערבנה בתכנים

הלימודיים של תלמודי התורה, אך ברגע

שפרצו חכ"י יהדות התורה את הגבול שהציבו

לעצמם לפני שנות דור לשיטתם, קפצו עליהם רוגזם

של לימודי הליבה מבחני מיצ"ב ושאר מרעין בישין.

אבל החכ"ים לא הבינו את הרמז, בשפה רפה התייצבו הם

בהצהרות הססניות ופשרניות כנגד הדרישות הללו, ומאידך לא

משו מכס היו"רות של ועדת הכספים כדי להילחם על כל אגורה

הישיבה

התקיימה כמו

שהתקיימו כל

הישיבות, מההבטחה

האלוקית 'כי לא

תשכח מפי זרעו',

ידידי הצעיר. - משיב

ר' משה בלהט, כשידו

הימנית עדיין בוחשת

בקפה מבלי משים -

"ולא! - הראש ישיבה

זצ"ל לא לקח תקציבים,

וגם לא חתם על הקול

קורא למען הבחירות,

כי הוא לא היה צריך

תקציבים להחזקת

הישיבה.

להתנתק!

בגלל הפשרות בגיוס

כמה מגוחך לראות את יהדות התורה משתמשת בנושא גיוס בני הישיבות ככלי תעמולה למסע ההפחדה. בו בזמן שהיא האשמה המרכזית בה. הפשרנות המסוכנת בה הם נקטו, פתחה את הדלת למשחית, והולידה לנו את הגזירה האיומה. בעצם לא רק אנחנו אומרים זאת...

אחד מראשי אגודת ישראל, מאיר פרוש בהודאת בעל דין: "אני חושב שזו התנערות מאחריות. אם בשנייה הראשונה שהנושא הזה היה עולה לדיון היינו אומרים "לא" בצורה נחרצת, לא היינו מגיעים למצב הזה. ברגע שאנחנו מדברים על פשרות, הם לא יותרו עד שהם יגייסו את כל החרדים. כשהייתי בחור קיבלתי דיחוי מידי בגלל שלמדתי בישיבה, הילדים שלי כנראה יאלצו לעבור מסלול יותר קשה, אבל אם יהיה להם ברור שאנחנו מוכנים למסור את הנפש על זה, הם ירדו מאיתנו. כל פשרה טוביל לנגיסה נוספת במעמד הישיבות".

בראיון לעיתון 'משפחה' (יח טבת תשע"ג)

הפעם, לא בוחרים.

שאלת הכסף

ממשלתי ומתקיימים משכר לימוד ותרומות של נדיבים. אף אחד ממוסדות החינוך אלו, שאינם ניזונים מכספי המדינה ופרוסים מירושלים ובית שמש, עובר בבני ברק, חיפה, צפת, נתניה, באר שבע וקוממיות, לא פשטו רגל ולא נסגרו כתוצאה מחוסר במשאבים. ישראל קדושים נתבעים ונותנים, והמוסדות הקדושים לבנים, לבנות, לבחורים ולאברכים ממשיכים להתקיים לתפארת התורה ולומדיה.

ה ש נ ה
ועד ראש

השנה חוץ מהוצאות שבתות והוצאות יום טוב והוצאות בניו לתלמוד תורה, וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים הביאו דבריהם להלכה. האם אבדה אמונתנו חלילה? - כלום ספק הוא בידינו שהקב"ה יקיים את הבטחתו לישראל ולא תשתכח תורה מאתנו, הלא בידו הכל וממנו הכל, האם כדי לפרנס את הישיבות ולהבטיח את קיומן זקוק ה' יתברך לתקציבי השלטון שחרט על דגלו "הס מלהזכיר בשם ה'?"!

אבינו שבשמים, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, פתח עבורנו צינור שפע אדיר למען קיום התורה בכלל ישראל במשך כל הדורות. הכסף שהוקצב עבורנו בראש השנה למען גידול בנינו לתלמוד תורה ולצורך קיומם של לומדי התורה נערים עם זקנים, אברכים עם בחורים, גיע אלנו מיד ה' הקדושה, הגדושה, הפתוחה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד. אולם ההחלטה היא בידינו; האם ניקח אותו מצנורות מים

רבים שואלים: "וכי מה רע בכך שהנציגות החרדית מתעסקת רק בנושא התקציבים? - המוסדות צריכים כסף? אברכים, מלמדים ומגידי שיעורים, צריכים להתפרנס? מקוואות ובתי מדרש צריכים להיבנות? הכל זו פונקציה של מימון, והרבה! - אז למה לא?"

ראשית כל; אלמלא הדרישות התקציביות החוזרות ונשנות של המפלגות החרדיות, לא היו קופצות עלינו חדשים לבקרים גזירות שונות ומשונות. עצם הדרישה ההולכת וגוברת לתקציבים ומימון על כל צעד ושעל, גורמת למגזר החילוני לדרוש משלומי אמוני ישראל "שוויון בנטל", חינוך מתקדם, והשתלבות מוחלטת בחברה.

לא אחד ולא שניים מאנשי השמאל הרדיקאלי מחד, ומהימין החילוני מאידך, יצאו בדרישה כי ישיבה שתלמידיה לא יתגייסו לצבא, לא תתוקצב כספית ע"י גורמים ממלכתיים. אחרים, עדינים יותר הציעו את ההסדר באופן נעים יותר לאוזן: "לא תתוקצבו ולא תתגייסו". על זה יצא קצפם של העסקנים המפלגתיים, לא על חומר איסור ההליכה לצבא - של כל ירא וחרד על דבר ה', ואין זה משנה אם תורתו אומנותו או הוא מתייגע על פרנסתו - אלא התקציבים הקדושים שיעלמו פתאום, זהו פחדם האמיתי של אותם חכ"ם קטני אמונה, שמעדיפים להתפרנס ממקורות מימון זרים ומנוכרים לה' ולתורתו, במקום לבנות את עצמם על גיוס תרומות כמקדמת דנא, ולו במחיר של גזירות קשות על הדת. למעלה ממאה מוסדות תורה על טהרת הקודש בארץ, אינם נהנים מתקציב

כבדרך אגב יוזכר, כי אדרבא; על פי רוב, שכרי הלימוד במוסדות "על טהרת הקודש" ברחבי ארץ ישראל, נמוכים יותר מאשר במוסדות החינוך לבנים הנחשבים כ"מוכר שאינו רשמי", ומקבלים תקציבים שמנים ממשד החינוך וכן ציוד לכיתות וסיוע למבנים מהרשויות המקומיות, ובכל זאת הם נמצאים במצוקה כספית. זאת מאחר והם נשענים רק על תקציבי משרד החינוך וכל עיכוב או קריטריון שאינו מקוים בפרוטרוט, גורם לאיחורים בהעברת התקציבים.

מאמינים בני מאמינים

מסתבר שחלק מכם מרימים גבה ואומרים בזעם: "אבל אנחנו משלמים מיסים! הכסף הוא כספנו!" גם אם טענה זו צודקת, שוו בנפשכם שהיינו רוכשים בקבוק מים מינרליים יקרים והמים היו נשפכים לכיור מזוהם או לביוב, האם מי מאתנו היה אוסף אותם בשקיקה ושותה אותם כי שילמנו עליהם???

חז"ל הקדושים בגמרא ובמדרשים למדונו כי; "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש

נקיים, או חלילה מצינוורות ביום מזהמים?
המציאות מוכיחה כי בכל פעם שהחלטנו
ליטול את המים המזהמים, נסתם צינור
המים הטהור, דוגמאות לכך קיימות
למכביר.

המאמין מול המשתדל

לאחר הבחירות לכנסת ה-12 בשנת
תשמ"ט, בהן הגיעו המפלגות החרדיות
לראשונה מאז פרוץ המדינה הציונית
למספר מנדטים דו ספרתי (אגודת ישראל 5,
ש"ס 6, דגל התורה 2) ובממשלה שהעמידו
שימש כשר הפנים נציג ש"ס וכסגן שר
ממונה על משרד הרווחה נציג אגו"י (עוד
בדיחה מבית מדרשה של יהדות התורה; סגן
שר המקבל את מלוא הסמכויות על משרדו
ומשתתף בקביעות בשיבות הממשלה,
כמוהו כשר לכל דבר), חגיגת התקציבים
החלה נותנת את אותותיה גם על מוסדות
שנמנעו עד אז מלקיחת תקציבים מהשלטון
המורד במלכות שמים. מספר תלמודי תורה
בירושלים עיה"ק, וכן ישיבות ומוסדות
חינוך נוספים, התפתו לטעום מזרם מימי
התקציב הדלוחים.

התוצאה לאיחורה לבוא; בכפוף להרחבת
מעגל מקבלי השלמונים משולחן הממשלה,
עברו האחים רייכמן, שהיו אחד מעמודי
התווך ותומכי עולם התורה הגדולים ביותר
בכל הזמנים, טלטלה פיננסית עזה ופשיטת
רגל של מיליארדי דולרים. באותה עת עבר
גם על בריטניה משבר כלכלי עמוק, שפגע
בתומכי תורה ידועים שמתרומותיהם
נזונו מוסדות תורניים רבים בכל
רחבי הארץ. ההחלטה הוכרעה בידי
עסקני המפלגות, שעמלו להרחיב
את מעגל פורצי הגדר בחינוך הטהור.
התקציב לעולם התורה נקצב בערב ראש
השנה, הבחירה היתה שגויה, זה כנגד זה
עשה אלקים; צינור הביוב סיפק מים, וצינור
המים הזכים נסתם...

על כגון זה כבר זעק הנביא ירמיה (ב'),
י"ג: "כי שתים רעות עשה עמי, אותי
עזבו מקור מים חיים, לחצוב להם בארות,
בארות נשברים, אשר לא יכלו המים". גם
נתינת גושפנקא לשלטון המורד, וחינוך
ילדי ישראל מכספי זרים, וגם גרימת נזק
עקיף לתומכי תורה, שהברכה היתה שרויה
במעונם מכח צדקתם.

מקרה זהה אירע לפני מספר שנים,
בעת שעבר אחד מחוקי התקציב, ונציגי
המפלגות השונות רבו בינם לבין עצמם
ביומונים ובשבועונים החרדים, מי הצליח
בסופו של דבר להוסיף לספר התקציב כמה
מליוני שקלים לתקציב הישיבות, האם סגן
השר במשרד החינוך, או המכה בפטיש
בועדת הכספים. והנה, משבר הסאב-פריים
בארה"ב לא אחר לבוא, וגרר בעקבותיו
קיצוץ נרחב בסיוע של תורמים מחו"ל,
וכמעט גרם להפסקה מוחלטת של זרם

**כל מי שקונה ברשתות
השיווק הגדולות יודע
את הכלל "אין כפל
מבצעים!" - תרצו
כסף טהור של יהודים
אוהבי תורה, יפתח
לכם ה' את אוצרו
הטוב מן השמים. תרצו
לחם חסד משולחן
ממשלת המינות,
הרי שלכם לפניכם.
הבחירה בידינו!**

התרומות למוסדות התורה. זה תחת זה, זה
חילוף זה...

שוב נתבשרנו כעבור תקופה, על
הישג אדיר של תוספת לתקציב הכוללים,
ובמקביל צצה "פרשיית דיל" שהפילה
ברשתה רבים מתומכי התורה של עולם
הישיבות הספרדיות בפרט, וכלל עולם
התורה בכלל, ומוסדות רבים מצאו עצמם
משוועים לעזרה ואין מושיע.

כל מי שקונה ברשתות השיווק הגדולות
יודע את הכלל "אין כפל מבצעים!" - אי
אפשר לאחוז בחבל משני קצותיו; תרצו
כסף טהור של יהודים אוהבי תורה, יפתח
לכם ה' את אוצרו הטוב מן השמים. תרצו
לחם חסד משולחן ממשלת המינות, הרי
שלכם לפניכם. הבחירה בידינו!

הבוחר בתורה

בבחירות לכנסת ה-19 נזכור היטב,
התקציבים אינם הסיבה להצביע
בבחירות, הם הסיבה להימנע
מלהשתתף בהם. אין לנו כיום שום
סיבה אמיתית להשתתף בבחירות, כי
עולם התורה מוגן על ידי ה', לא על
ידי נציגים שונים ולא על ידי מפלגות
שמצען גדוש בדרישות תקציב מחד,
או בתכנים חברתיים כלכליים מאידך,
ובפועל הם מאפשרים לעיתים באזלת
יד ובפאסיביות לא מוסברת, ולעיתים
בכוונת מכון, לחדש עלינו גזירות
מגזירות שונות וזאת רק כדי שחלקם
בעוגת התקציב לא יפגע.

בבחירות הקרובות נעשה את הבחירה
הנכונה, ונבחר שלא לבחור בשום מפלגה
לכנסת. נבחר בה' ובתורתו, נתפלל
להשי"ת שיפרנסנו בכבוד וישבור עול
גלות מעל צווארנו ולא יצריכנו לא לידי
מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם. כי
בני תורה אמיתיים אנחנו, בני ק-ל חי
הננו ומתנתקים מכל קשר עם הישות
המכריזה כלפי העולם כי חוקיה הינם
מעל חוקי התורה, וחפצה לרכוש אותנו
לעבדים באמצעות תקציבים. הפעם
אנחנו מתחברים להשי"ת, ובוחרים
להתנתק מהמפלגות ומצען וה' יהיה
בעזרנו.

הפעם, מתנתקים.

שיחה ציבורי באתר 3

מה הסיכוי ש'אגודיסט', חסיד סאטמאר, יהודי צפתי, אברך ירושלמי, וליטאי מבני ברק יפגשו בימים אלו על שולחן אחד ולא תפרוץ ויכוח סוער על תועלתה של הנציגות החרדית בכנסת? קראו את התיעוד מהמפגש המרתק ותבינו למה ר' משה לב ור' ברוך אדלר לא הולכים להצביע הפעם ■ "אל נא אחי תרעו"

השאלות הקשות

הרבה, הוא נשמע כבר שנים לקולם של לבלרי העיתונים החרדיים.

גם ר' גבריאל בירנבוים חסיד סאטמאר רציני, משתתף בשיחה זו. ר' גבריאל גדל כל ימיו על ברכי ה"שיטה הקדושה". ורק לשמע המילים 'האדמו"ר מסאטמאר' הוא מתמלא חיל ורעדה, דבריו וספריו הקדושים ככל מקצועות התורה הינם נר לרגליו, ואת ה"וואל משה" הוא יודע בעל פה.

ר' גבריאל התחנך כל שנות ילדותו בתלמודי התורה לבית "סאטמאר", ואת רוב שנותיו עשה בשיבות ובכוללים דחסידי סאטמאר, ועל פי השיטה ודרך החיים המונחלת בהם הוא חי עד היום.

צעיר יחסית בחבורה הינו הרב משה לב, הוא מגיע מבית בני ברק טיפוסי, שבו לימוד התורה בעיון ופולפול היא השאיפה האחת והיחידה, אופיו ואישיותו של הרב לב מבטאת דבר אחד בלבד - "דף הגמרא".

הרב לב יודע היטב כיצד לחדור לעומקה של סוגיה קשה ומורכבת, לפצח קושיה עצומה של רבי עקיבא איגר, ולתבל את דבריו בשיעורי ר' שמואל רוזנבסקי ובעוקץ חד מהגאון ר' איצלה פונוביז'ער. הרב לב מחשיב את גדולי התורה הליטאיים כמוריו ורבותיו המובהקים, תדיר דולה הוא מתורתם ומפלפל בדבריהם, דעתם הוא ה"דעת תורה" האמיתית בעיניו, ואל מוצא פיהם ישמע תמיד ללא שום היסוס. על אף השוני הקיצוני שלו מרוב החבורה הוא הראה השתתפות ערה בשיחה.

הרביעי שמצטרף לשיחה הינו ר' ברוך שמואל הרשלה, אברך ירושלמי נמרץ, שכל הופעתו זועקת ירושלמיות מובהקת, עיניו רושפות חדות וחריפות מחד וחביבות ירושלמית מאידך. ברוך שמואל גדל בשכונת בתי נייטין הירושלמית, בבית בו הכל התנהל בצניעות ופשטות, לא ידעו בו "מותרות" מה הם, כשכל השאיפה הינה לגדל דורות של יראי שמים "הערליכע אידן" כפשוטו.

ר' ברוך שמואל ממשיך בגאווה את דרך הוריו, נוהג הוא על פי דרכם והשקפתם של רבני ירושלים המהרי"ל דיסקין והגרי"ח זוננפלד וממשיכי מורשתם, אין

אדלר: (השמות, בדויים כמוכן) יהודי חרדי מתושבי צפת הוותיקים, לבושו מרושל מעט, הכיפה הגדולה אותה הוא חובש, מעטרת את הקצה העליון של מצחו, מסתירה במעט את קמטי הזקנה שהחלו לבצבץ בו. ר' ברוך נמנה על מתפלליו הקבועים של בית הכנסת האר"י האשכנזי בצפת העתיקה - עיר מולדתו.

ר' ברוך אדלר הינו יהודי תמים, העובד את אלוקיו בהצנע לכת וללא התחכמויות, לפרנסתו הוא עובד בצרכנייה מקומית, ואת כל השקפתו בנושאים המדוברים ינק מפי הוריו ומוריו בת"ת כשאליהם מתווספים דברים שהוא שומע פה ושם מפי גדולי ישראל מכל הקהילות, שכולם בלי יוצא מן הכלל קדושים וטהורים בעיניו. תמימות טהורה הינה התגלמות אישיותו של ר' ברוך עד שבתמימותו

כשראינו אותם לא ייחסנו למפגש הזה עניין רב, אין זה מקרה נדיר לראות כמה יהודים מתיישבים באקראי ומשוחחים ביניהם שיחת רעים לא מחייבת. גם כאן במקום הנידח בו עמדנו, זה נראה טבעי לחלוטין, אך ככל שהמשכנו לעמוד מן הצד, רותקנו למקום מבלי יכולת להתנתק, השיחה התפתחה לאפיקים מרתקים ומאלפים ולנו לא נותר אלא לתעד אותה. ה"חמישייה" התיישבה באופן ספונטני לחלוטין, אף אחד לא תכנן זאת, הם היו חמשה אנשים שכל אחד מהם מגיע מעולם שונה מן הקצה אל הקצה, אך עם כל זאת, כדרכם של יהודים, נרקמה ביניהם שיחה ערה, שגלשה עד מהרה לנושא הבוער העומד על סדר היום הציבורי - הבחירות לכנסת.

ראשון תפס את תשומת ליבנו ר' ברוך

לו שאיפות גבוהות להמשך חייו, חוץ מלשמור על הדרך שסללו בפניו רבני ירושלים וגדוליה.

לצידם מתיישב הרב מרדכי טשערנוביץ, חסיד נלהב, שכל מעשיו לשם שמים, כל מצווה שבאה לידו הרי הוא מקיים אותה בשמחה ובהתלהבות, הוא נמנה על אחת מהחסידות הגדולות באר"ק, ודבוק בכל נימי נפשו בשושלת אדמור"י החסידות. ר' מרדכי למד בתלמוד תורה של החסידות אליה הוא משתייך, גם בישיבה המשיך ללמוד עם חבריו לחסידות, כשגם הרמ"ם והמשפיעים נמנים עליה, את כל תפילותיו הוא מתפלל בבית המדרש הגדול של החסידות ושם הוא מקבל את השקפתו מפי משפיעי החסידות.

השיחה עסקה בתחילה בנושאים כלליים, אך עד מהרה גלשה לנושא המדובר ביותר, הבחירות. וכשנושא כזה עולה על שולחנם של חמשה אנשים בעלי רקע שונה כל כך, תוך דקות מתפתח לו וויכוח מסעיר. עם התגברות הדיונים והשמעת הדעות האישיות, הרוחות מתלהטות, כל אחד עמד בתוקף על דעתו והשקפתו, ואנו רק עומדים מן הצד ומתעדים את השיחה המעניינת.

הקנטוניסטים

כיום ברור לכל שחייבים להצביע בבחירות - פונה לפתע ר' מרדכי טשערנוביץ לארבעת האנשים היושבים סביבו, ובכך פותח את המערכה.

"אוי... כמה אני חרד מגזירת גיוס בני הישיבות המרחפת עלינו, זה הרי מזכיר

"אני לא 'מייבין' גדול בפוליטיקה, אבל ממה שראיתי במשך ארבעת השנים האחרונות מתוך רפרוף בעיתונים בהם אני מעיין מידי פעם, התעוררו בי שאלות ותהיות רבות. התפלאתי מדוע לא הזכירו כמעט את עבודתם של החכ"ם, ששלחנו בעיניים עצומות לכנסת הנוכחית בדברים שהזכיר עכשיו ר' מרדכי."

את גזירת הקנטוניסטים וגזירות הגיוס בדורות שלפנינו במדינות אירופה, עליהן הורו גדולי הדור בכל הדורות לעמוד בכל תוקף להשתמט מהם, וברור שללא הנציגים החרדים בכנסת ויהדות התורה גדולה וחזקה, אין מי שיוכל להציל את אלפי בחורי הישיבות מחרב הגיוס' - הוא מסכם בהחלטיות.

"מי שלא בוחר הפעם בנציגים החרדים מוסר בידיים את היהדות ואת הדת לאבדון" - זועק הוא מקרב ליבו, ומנסה לעורר את היושבים לידו מהאדישות המופגנת בה הם שרויים. "הפעם באמת בנפשנו הדבר. סבור הנני

שאף רבנים ואדמור"ם שאסרו פעם את הבחירות לא התכוונו למצב גורלי וחמור כמו המצב שאנו שרויים בו כעת, הפעם כולנו חרדים באמת לגורלנו הנתון על כף המאזניים."

"אני רואה שקראת בעיון רב את מודעות הפרופגנדה של ג', אותם ערכו בשבילך פרסומאים שנבחרו לנהל את הקמפיין" - נענה ר' שמואל הרשור הירושלמי מיניה וביה.

"אני לא מתמצא כל כך בדברים האלו" - אומר פתאום ברוך אדלר הצפתי בתמימותו האופיינית. "אני לא 'מייבין' גדול בפוליטיקה, אבל ממה שראיתי במשך ארבעת השנים האחרונות מתוך רפרוף בעיתונים בהם אני מעיין מידי פעם, התעוררו בי שאלות ותהיות רבות. התפלאתי מדוע לא הזכירו כמעט את עבודתם של החכ"ם, ששלחנו בעיניים עצומות לכנסת הנוכחית בדברים שהזכיר עכשיו ר' מרדכי."

"בעיתונים קראתי רבות על השליחים שלנו, אותם חכ"ם שאני ועוד אלפי יהודים כמוני שלחו לכנסת כדי להציל את חינוך ילדינו ולהבטיח את עתידנו הרוחני המצוי בסכנה. אך לאכזבתי הכותרות הגדולות זעקו דווקא על הצלחות אחרות לגמרי, אחד החכ"ם הצליח לעשות הנחה ברפואת שיניים לילדים או הצליח להעלות את משכורות הרופאים המתמחים, ראיתי תשבחות על ח"כ שהצליח להוריד סכום מינימאלי ממחירי המים, או על נציגינו בכנסת שסייעו לקשישים וגמלאים."

"ואני תהיתי..." ממשיך הצפתי בסיפורו: 'האם לשם זה שלחתי אותם לקדנציה של ארבע שנים, בשביל הנחה ברפואת שיניים או הורדת מחירי המים? אני באמת לא מצליח להבין את זה?! האם עזרה לקשישים היא זו שתסיר מעל הילדים שלי את סכנת הגיוס?'

"אולי אני טועה" - אומר ברוך - "אבל עד לתעמולה של הבחירות הנוכחית לא ראיתי ולא שמעתי כל כך הרבה על גזירת הגיוס. במשך ארבע שנות כהונת החכ"ם הם דיברו על עניינים אחרים לגמרי."

המצב קשה? ממת?

עוד מתחילת דבריו של הרב טשערנוביץ, ישב ר' גבריאל בירנבוים, הסאטמאר'ר שבחבורה, בשקט. השאלה אם יש או

עבורם."

"אתה קצת מחמיר איתם" - מנסה הרב טשערנוביץ שוב להרגיע. "החכי"ם הם האשמים לדעתך בגזירת הגיוס? "לדעתך? לא רק!"

אני יכול לצטט לך את לשונו של אחד מראשי אגודת ישראל, מאיר פרוש, שהודה בעצמו בראיון לעיתון 'משפחה' (יח טבת תשע"ג) ואמר: "אני חושב שזו התנערות מאחריות. אם בשנייה הראשונה שהנושא הזה היה עולה לדיון היינו אומרים "לא" בצורה נחרצת, לא היינו מגיעים למצב הזה. ברגע שאנחנו מדברים על פשרות, הם לא יוותרו עד שהם יגייסו את כל החרדים. כשהייתי בחור קיבלתי דיחוי מידי בגלל שלמדתי בישיבה, הילדים שלי כנראה יאלצו לעבור מסלול יותר קשה, אבל אם יהיה להם ברור שאנחנו מוכנים למסור את הנפש על זה, הם ירדו מאיתנו. כל פשרה תוביל לנגיסה נוספת במעמד הישיבות."

"עד כאן דבריו. כנראה הוא לא הבין שהוא יורה לעצמו ברגל..."

"כמה חברי הכנסת אף הצהירו בפירוש בהזדמנויות שונות, שהיום, לא רק שלא אומרים "לא" בנחרצות, אלא ההיפך, צריך להתפשר ולשלוח לצבא את הבחורים שלומדים פחות."

"קח לדוגמה את הצעת הגיוס לערבים, שהועלתה ביחד עם גזירת גיוס בני הישיבות, ברגע שהוא העלתה נעמדו החכי"ם הערבים על רגליהם האחוריות ואמרו מיד: לא רבותי! אפשרות כזו לא באה בחשבון! וההצעה ירדה מיד מסדר היום הציבורי."

"בקיצור, זה ברור. - מסכם הרב הרשלר את דבריו שנאמרו בנשימה אחת. - הנציגים החרדים בפעילותם הפשרנית המיטו עלינו את הצרה הזאת."

גיוס בנות כדוגמה

הרב טשערנוביץ נבהל מעט מההתקפה שנחתה עליו, החל לנוע בחוסר נוחות. "נו, אין מה לעשות, זה המצב. לך יש פיתרון?"

"אם באנו לחפש פתרונות הרי ההיפך הוא הנכון, רק אם נתנתק מהם לגמרי נוכל לעמוד מולם בנחישות. הם יבינו שאין להם

"להרגיע? הם מוסרים בידיהם את בחורי הישיבות לגיוס, הם בוגדים!" - מתלהם הרשלר - "הם נותנים במודע אפשרות לגיוס חרדים, נושא שהיה עד היום טאבו, והם פתחו את הפתח רח"ל ועוד מעודדים בפרהסיה את המגייסים של נחשלים במסלולים 'מיוחדים'."

זה לחילונים, כדי להרגיע אותם" - מנסה הרב טשערנוביץ לענות.

"להרגיע אותם? הם מוסרים בידיהם את בחורי הישיבות לגיוס, הם בוגדים!" - מתלהם הרשלר - "הם נותנים במודע אפשרות לגיוס חרדים, נושא שהיה עד היום טאבו, והם פתחו את הפתח רח"ל ועוד מעודדים בפרהסיה את המגייסים של נחשלים במסלולים 'מיוחדים'." "יותר מכך, הם עוצרים כל אפשרות התנגדות המונית, דבר שהיה מכניס את השלטון ללחץ, וכדי להרדים את הציבור הם מוכרים 'לוקשים' על מגעים כאלו ואחרים.

"איזו זכות יש להם לתעתע בנו כך? אני לא מבין איך הציבור שלכם קונה את הסיפורים, והולך כצאן לטבח שוב לבחור

אין תועלת בפעילות הנציגים בכנסת (המינים) אינה נוגעת אליו כלל ועיקר. אצלו הדברים פשוטים ביותר, משנתו ברורה, ואינה נצרכת לסימוכין והסכמות. הוא גם אינו זקוק להתנצחויות בפרטים.

"אינני יודע מה אתם שחים" - הוא פותח - "המצב קשה, לא מהיום, אלא כבר למעלה מ-70 שנה. חבורת פורקי עול הקימו מדינה, מדינה שכל כולה מרידה במלכות שמים, כפירה, מינות ואפיקרסות, העוברת בכל רגע על שלוש השבועות שהשיע הקב"ה את ישראל, שאין לך מרידה וכפירה גדולה מזו. היתכן שיהודי חרדי יהיה לו איזה שייכות עם דבר זה? זה הרי ה'א-ב' של יהודים מאמינים, איך אפשר בכלל לעלות על הדעת כל מיני תועלת להצלת הדת בתירוצים ותואנות שווא כאלו ואחרות?"

"הגה"ק מסאטמאר כבר חזה מראש את כל האסונות שיצאו מההשתתפות בכנסת המינים והאפיקורסים הציונים, וכבר הזהיר והתריע והתחנן במר נפשו ואמר: 'אל נא אחי תרעו לילך אל הבחירות הטמאות האלו', וכבר בשעתו עמד וזעק שאינו רואה איסור חמור יותר מהשתתפות בכנסת, ואף הוכיח את דבריו מגמרא, הלכה, ראשונים ואחרונים באלפי ראיות ברורות ופסק להלכה שהדבר אסור בתכלית האיסור, ועדיין אף גדול בישראל לא השיב על דבריו."

'יעילות' החכי"ם

ר' שמואל הרשלר לא נותן לכדור להתגלגל רחוק מיד, ומנסה להחזיר את השיחה לנושא הראשון.

"הרב טשערנוביץ, מה אתה אומר על התהייה של ר' ברוך? לשם מה לו לשלוח נציגים לכנסת אם הם אינם דואגים לעתידנו הרוחני?"

'אה... מממ... לא יודע... אבל זה בטוח! הדבר היחיד שאפשר לעשות בכדי להתגונן מגזירת הגיוס, לפחות בגדר השתדלות הוא להצביע בבחירות ולדאוג שיהיו בה יותר נציגים חרדים, ואז יש איזו תקווה שהפעם יצילו אותנו החכי"ם."

זו לא חכמה לדקלם סיסמאות - מזדעק הרשלר - "האם אתה חושב ש'העולם גולם'? לא שמעת את התבטאויותיהם בתקשורת שהם בעד גיוס בני הישיבות?" "טוב, מה אתה רוצה, הם אומרים את

**אי אפשר שלא להיזכר
ב"פרשת עמנואל", כן,
אותה פרשה שהעמידה
את הנציגים החרדים
במקומם, והוכיחה
שבכל מה שקשור
ליהדות ידיהם כבולות,
עד שהוצרכו לחזור
לנשק הישן והיעיל
אותו זנחו זה מכבר
ולצאת להפגנת ענק
"לקדש שם שמים",
ובאורח 'פלא' בית
המשפט חזר בו"**

סיכוי עליו, והדוגמא המוחצת לכך היא גזירת "גיוס בנות" שלמרות שהחוק אושר כבר בממשלה, מסירות הנפש והמערכה חסרת הפשרות הוכיחה את עצמה ולא היתה להם שליטה עליו.

"ועכשיו כשאני חושב על זה, אין שום 'גזירת גיוס'. אין סכנה אמיתית שיוציאו את בנינו מהשיבות לצבא, כי במצב כזה הציבור יעמוד איתן. יש רק סכנת 'פשרת גיוס', שהחכ"ם ינסו בעורמה לעשות פשרות, בגלל אינטרסים אישיים שלהם, ולזה אסור לתת יד.

"אני" - מצהיר הרב לב - "לא הולך להצביע בבחירות בפעם הזו. עד היום כששאלתי מי מטפל בגזירות הגיוס, מי

מגן על צביון החינוך החרדי מפני תכניות הליב"ה ודומיהם, מי מגן מפני מגמות מסוכנות של פרסומי תועבה ושאר נושאי הצניעות, מי מגן על שמירת השבת, והגנת קברי ישראל, - ענו לי תמיד תשובה אחת... "הנציגים בכנסת". גם אני כמון, חייתי שנים רבות בבועת קסם זו, הלהטוט שפותר את כל הבעיות ושמה "הנציגות החרדית בכנסת".

"אך זהו, לשמחתי הרבה אני לא טיפש, ועלי התעמולה הזו הפסיקה לעבוד. אני מצטרף לדבריו של ר' ברוך וברור לי שלמרות שהשתתפנו פעמים רבות בבחירות לכנסת, עדיין לא איבדנו את הדאגה ל'אידישקייט', בהחלט לא, ואיננו אמורים לבחור באותם נציגים רק כי הם הם דואגים לנו בענייני גשמיים, ההרס לרוחניות לא שווה" - הוא אומר במר נפשו.

"להציל מבפנים" איך?

שוב מחליט הרשלר לעקוף ולנסות מכיוון אחר, והוא פונה שוב אל הרב טשערנוביץ: "לו כדברך שהנציגים בכנסת יעזרו במשהו להצלתנו מהגזירות הקשות המופנות נגדנו, - למרות שלדעת זה לגמרי לא נכון - אבל בא נהיה אובייקטיביים, אם באמת זה העניין, וזאת הסיבה שמחייבת אותנו לקום ולהצביע, נשאל את עצמינו ובצדק, מה אכפת לראשי המפלגות עם יהיה להם בכנסת, 4, 6 או 7 נציגים, האם המספר "כגוף" משנה משהו לגבי "ההצלה", וכי מה יעשו אותם חברי כנסת, הם יעלו על דוכן הכנסת ויזעקו חמס

בנאומים מלהיבים או ישאו שמועס'ן מלאי רגש על חשיבות לומדי התורה, מה זה יתן ומה זה יסיף, הרי החוק יעבור במילא, אז מה כל הרעש המיותר הזה".

"ואחרי השמוע'ס המלהיב" - מסיים הרשלר בנימה מזלזלת - "יתחילו ההסתות ביתר שאת ואז אתה יכול להיות בטוח שהגזירה תחול ביתר שאת".

"רואים שמטבע הדברים אינך בקי בנבכי הפוליטיקה" - עונה הרב טשערנוביץ מיניה וביה - "ברור שכל קול של חבר כנסת יכול להכריע בהצבעות הכנסת".

"אן, תמים שכמון" - מחזיר לו הרשלר - "קול חרדי לא יכול להכריע מעולם בהצבעה שקשורה לנושא יהדות מול רוב דורסני של חילונים, וגם אם תרצה להתווכח על כך, במבחן התוצאה, הדברים מתגלגלים לפתחו של בית המשפט העליון שם נחתכים הדברים ללא שום שליטה שלכם, וגזירת הגיוס תוכיח".

"ואולי תגיד לי שאנחנו צריכים לשלוח מועמדים לבית המשפט העליון, כדי להשפיע מבפנים?"

פרשת עמנואל

"ובדרך אגב", - נזכר הרשלר - "אם מדברים מהבג"צ, אי אפשר שלא להיזכר ב"פרשת עמנואל", כן, אותה פרשה שהעמידה את הנציגים החרדים במקומם, והוכיחה שבכל מה שקשור ליהדות ידיהם כבולות, עד שהוצרכו לחזור לנשק הישן והיעיל אותו זנחו זה מכבר ולצאת להפגנת ענק "לקדש שם שמים", ובאורח

פלא' בית המשפט חזר בו.

"ואני שואל אותך, האם רק הכנסת בנות ספרדיות לבית הספר היא עקירת הדת שצריך לצאת לרחובות? גיוס בני הישיבות, ולימודי הליב"ה בתנ"ך הם חמורים פחות? מדוע אנחנו צריכים אותם שם, אם בנושאים מהותיים הם אינם פועלים ורק עמידה איתנה בנחרצות מצילה - ולא משנה מול מי, אפי' נגד הבג"צ - הרי אפשר לעשות זאת גם מבחוץ?"

"אני לא מבין אותך" - פותח שוב הרב טשערנוביץ' - 'הרי בטח ידוע לך על ההסתה הגדולה בתקשורת הכללית נגד החרדים, מאז פרשיית "הדרת הנשים", שבוימה בצורה מכוערת והופנתה בעוצמה נגד הציבור החרדי בכללותו, מכונות השנאה פעלה במלוא העוצמה, מאהלים, עצרות ועצומות נגד החרדים נעשו לדבר בשגרה. אך המדינה הזו שאתה מאלה שאינם מכירים בה, היא עובדה קיימת שרוצה לעקור אותנו משורשנו היהודיים והרוחניים, ולכן פשוט אי אפשר לשבת בחיבוק ידיים. האם יש לך איזה תשובה להסתה, האם אתה נותן פתרון לכך?"

"יש לך טענות על שיטת העבודה של החכ"ם? בסדר! אך בגלל זה לא תעשה כלום למען המערכה? בגלל זה תיתן להסתה לעבור בשקט ללא קול התנגדות כלשהוא, לפחות תן את קולך לחכ"ם החרדים וכך תדע שלפחות עשית משהו למען המערכה."

מייצרי ההסתה

"אך מה תענו על ענין ההסתה" - לא מרפה הרב טשערנוביץ' שהפעם עומד על זכותו שלא להעניק לחבורה להתחמק מהשאלה הישירה - 'אין ספק שהיא מהווה סיבה מספקת בפני עצמה המחייבת כל אחד ואחד מאיתנו להצביע בבחירות, כי אחרת בוודאי לא נוכל לעמוד מול גלי השנאה המאיימים לשטוף אותנו בשטף קצף'."

ההסתה? - מזדעק הרב הרש"ר - איך היא הגיעה לעולם? ודאי שזה בגלל השייכות למוסדות המדינה. גל ההסתה הגיע בגלל החכ"ם החרדים ש'הצליחו' להכניס את כולנו לתוך הקלחת הזאת. מה הקשר? - שואל הרב טשערנוביץ'. ההסבר הוא פשוט, - החל להרצות - אנחנו מתבלטים, אנחנו טובעים, אנחנו

עומדים להם מול העיניים! נראה כי שכחנו שאנחנו עדיין בגלות, ההשקפה התורתית שליוותה אותנו תמיד כי מפני חטאינו גלינו מארצנו וכי עדיין לא זכינו לגאולתן של ישראל על ידי משיח צדקנו, הולכת ונשכחת מאתנו, אנחנו אזרחים שווי זכויות.

והנה נקודה מעניינת; ככל שגדלה הנציגות בכנסת, כך גדל רף ההסתה. נציגות חרדית חזקה היא אסון בעבורנו. ההתנתקות וההתבדלות, הינן סוד קיומנו. ככל שאנו מסוגרים יותר, כך אנחנו שמורים יותר.

גזירת גיוס בנות נפתרה באמצעות גדולי ישראל וההפגנות ברחבי העולם היהודי, ולא על ידי הנציגות בכנסת. גזירת חיטוטי שכבי נפתרה בכל פעם מחדש על ידי הפגנות מקומיות והסכמים של עסקנים מול הרשויות ולא על ידי הנציגות בכנסת.

"האם ההסתה יכולה באמת לעולל לנו משהו אם לא היינו 'תקועים' בכנסת, הרי אם לא היינו שם ולא היה לנו שום קשר עימם מה לנו ולהסתה שלהם, אין זה אלא שלקחו את נושא ההסתה והשתמשו בו כשמן לגלגלי התעמולה של המפלגות החרדיות"

עינינו רואות שגם גזירת גיוס בני הישיבות לא נפתרה באמצעים פרלמנטריים, אלא רק בזכות העמידה האיתנה של הציבור הנאמן לה'. כך גם הדבר עם בעוד נקודות רבות.

דרכן להזיק

ההסתה לגבי הגיוס החלה לשאת ראש בתשל"ז כאשר אגו"י נכנסה לראשונה לקואליציה והחלה בדרישות תקציביות שונות ובהתערבות בסממני הדת של

מדינת ישראל. ככל שגדלה הנציגות כך גדלה ההסתה.

כאשר בכנסת ה-11 בתשמ"ה קיבלו נציגי ש"ס תיקים בממשלה, ונציג האגודה שימש כיו"ר הקואליציה החלו גורמי שמאל להתסיס את הרחוב כנגד החרדי המשתלט. השנאה ברחוב החילונית גברה, תופעות של התנכלות לחרדים כמו שיסוי כלבים, גזירת פיאות לילדים ברחובה של עיר ועוד, החלו להרים ראש.

כאשר בתשמ"ט הגדילה הנציגות החרדית בכנסת את כוחה ל-13 מנדטים, עלה הדיון על גיוס בני הישיבות לכתורות. ומקרים נוספים של אלימות כנגד חרדים הלכו וגברו, כתוצאה מההסתה התקשורתית שהגיעה בעקבות חיזוק כוחה של הנציגות בכנסת, שרק הלכה וגברה והובילה אותנו למצב העכשווי בה החכ"ם בעצם לא עושים כלום בנידון.

היתכן, האם הנציגות החרדית בכנסת כל כך מזיקה? - הרב טשערנוביץ' כבר לגמרי מבולבל.

התשובה היא - כן! - כאשר החכ"ם עסוקים באובססיות בהוספת עוד ועוד סעיפים לספר התקציב למען מוסדות התורה ושרותי הדת, מבלי לעסוק במטרה האמיתית שלשמה הם נשלחו לכתחילה לשיטתם, שהיא להגן על קדשי ישראל ולהציל את הצבור החרדי ממלתעות השלטון, היא מעוררת עלינו גלי שנאה, בנוסח "שוויון בנטל" ו"סחטנות חרדית" וכל התקציבים והחוסן הכלכלי כביכול, הם רק לרעתנו.

"התברר שנציגות חזקה בכנסת רק מזיקה ולא מועילה! וכמה אבסורדי הוא השימוש בנושא ההסתה ככלי תעמולה להפחדת הציבור".

ר' גבריאל בירנבוים, שרק האזין לכל הויכוח, מבקש להוסיף משהו לסיום. "ראו איך נראה היום הדור הצעיר של החוגים המכירים במדינה, איזה כאב לראות אברכים צעירים שהתחנכו על כך שהמדינה הציונית היא המדינה שלו ר"ל, ריבונו של עולם לאן הגענו".

חמש אנחות השתחררו בכאב.

התאחזה השעה, והחמשה נפרדו מלאים בתוכנה ברורה. כן, הפעם מתנתקים.

שואל

שואל: לאור המריבות הקשות בתוככי המפלגות החרדיות והאכזבות הקשות מהפוליטיקאים החרדים בכלל, קשה לי להחליט לאיזה מהם אבחר בבחירות הקרובות העומדות להתקיים ביום שלישי י"ב שבט. דבר אחד ברור לי שלא אתן את קולי למפלגה חופשית ואפילו לא למפלגה דתית, כפי שלדאבון לב, ישנם כאלו מתוך הציבור החרדי שלא נרתעים גם מזה בגלל השקפתם הימנית קיצונית. והיות ואני מכירך כאדם נבון, מה דעתך בנושא, לאיזו מפלגה חרדית כדאי להצביע?

משיב: צר לי לאכזב אותך, שאין בכוונתי להכריע עבורך לאיזה מפלגה חרדית להצביע, כי לאחרונה החלטתי לחשוב מחדש ולבדוק את כל הנושא מיסודו, עיינתי בספריהם ודבריהם של גדולי ישראל בנידון, ותתפלא לשמוע כי המסקנה אליה הגעתי היא, שלא להשתתף כלל בבחירות לכנסת!

שואל: אני נדהם לשמוע תשובה כזו. הלוא עת צרה היא ליעקב בגשמיות וברוחניות. שונאי הדת רוצים לעקור כל זיק של יהדות בארץ הקודש, לגייס בחורי ישיבות לצבא ועוד גזירות, אז האם אין הדבר מתבקש מאתנו בחובת ערבות להתגייס לעצור ביד המשחית, ולהגדיל את נציגות היהדות החרדית בכנסת, ובהצבעתנו יהא לנו חלק בהצלת הדת?

משיב: ידידי היקר, מדברך רואה אני שידיעותיך בנושא זה הם שטחיות בלבד. לא למדת את הנושא לעומקם של דברים, ולכן מוכן אני להקדיש לך מזמני, להבינך טעם הימנעותי מהצבעה. אך לפני כן, אולי תוכל להסביר לי פשר דברך שבהצבעתי יהא לי חלק בהצלת הדת, והלא ההצלה אינה נקראת אלא על שם הפועל למענה, שבמקרה שלנו הוא חבר הכנסת, ואם כן איך אני נעשה שותף בזה על ידי הצבעתי.

שואל: הדבר פשוט מאוד. יסוד הנהגת מדינה דמוקרטית, דוגמת המדינה כאן בארץ, הוא 'שלטון העם', כלומר שהעם בוחר את נציגיו והם באי כוחו בבית המחוקקים לממש שנים קצובות. הנציגים שולטים בכח סמכות זו שניתנה להם על ידי העם בבחירות. לכן כאשר חבר בית המחוקקים נותן ידו להצלת הדת, הדבר נזקף גם לזכות כל מי שבחר בו להיות נציגו.

משיב: מדברך הבנתי, כי במה שאתה נותן את קולך לנציג החרדי, הרי הוא נעשה שלוחך לכל דבר, וכל פעולותיו בבית המחוקקים נעשים בשליחותך!

שואל: אכן צדקת בדברך, וגדולה היא הזכות שבדבר. אך כמדומני שבאמת חבר הכנסת הוא יותר משליח הבוחרים בלבד, כי אם כל פעולותיו נזקפות לזכות הבוחרים, כאילו הם עשו אותן בפועל ממש, שהרי בלעדי הבוחרים הוא כאזרח מן השורה, ואין בידו שום סמכות להביע דעותיו בכנסת, ואם כן כל פעולותיו להצלת הדת, הרי הם כאילו עשו אותם הבוחרים ממש.

משיב: לדברך נמצא, שבכל פעם שנציגך בכנסת מרים ידו לחוקק חוק לטובת היהדות, יש לך - הבוחר - חלק בחקיקת החוק, והיות שמלבד הפעמים המועטות בהם הנציג החרדי נעדר מהכנסת בעת הצבעה, כגון לרגל נסיעה לחוץ לארץ וכדומה, הרי ברוב המקרים הוא נותן את קולו לחוקים שהם לטובת הדת, ויש לך חלק ברוב החוקים הנחקקים להצלת היהדות.

שואל: אכן צדקת בדברך, אך ארשה לי להעירך הערה קטנה, לדעתי

גם בפעמים המועטות שהנציג החרדי נעדר מהכנסת ובשל כך אינו מצביע בעד חוק מסויים לטובת הדת, גם אז הדבר נזקף לזכותו, כי בלעדיו שום חוק אינו יכול להתקבל בכנסת.

משיב: פרש נא את דברך, הרי אם מתקבל חוק מסויים בהעדרותו של חבר כנסת, הרי אין לו שום חלק בקבלת החוק? ובמקרה שכזה, אם אכן התקבל חוק לטובת הדת, לא יהיה לו גם את הזכות שבכך.

שואל: טעות בידך! סמכותו של חבר הכנסת הנמצא בשעת חקיקת החוק בבית הנבחרים, אינו אלא מפני שהוא אחד מתוך מאה ועשרים חברים שנבחרו, והיות שלפי החוק צריך שיבחרו בדיוק 120, ואין מציאות שיבחרו רק 119, וכפי שמופיע בספר חוקי המדינה, א"כ בעצם היותו נבחר לאחד מ-120 חברים, הרי הוא המהווה את כח הכנסת, לחוקק חוקים, והוי כל אחד ואחד מהנבחרים שותף גמור בכל חוק הנחקק במשכן הכנסת, ואף אם נעדר מהכנסת בשעת החקיקה, כי כולם היו באותו הסכום של 120 נבחרים, שזה הוא למעשה העשיה וההוויה של כח החקיקה.

ומשיב

נחת לנפשך.

שואל: אמנם שמעתי על ספרים אלו ואחרים, אך אודה ולא אבוש, כי מעולם לא עיינתי בהם, ובכלל לא נתתי את דעתי על נושא זה, שהיה נראה לי כדבר שאינו נוגע אלי. אשמח אם תוכל להועיל בטובך להקדיש לי מזמנך, לבאר לי בקצרה ענינים אלו.

משיב: אנסה לפרט לך בקצרה כמיטב ידיעתי, על האיסורים הכרוכים בעצם קיום המדינה: (א) העברה על "שלוש שבועות". (ב) כפירה מיונת ומרידה בה' ובתורתו. (ג) איסור הרובץ על הכובש ומושל בארץ ישראל כשאינו מאבד העבודה זרה שבה. (ד) השתתפות בשלוש העבירות החמורות, שהן ביהרג ואל יעבור. (ה) הרמת יד בתורת משה. (ו) הצהרת אמונים לחוקי הכנסת. ועוד איסורים חמורים שאפרט לך בעז"ה כפי יכולתי.

שואל: באר נא לי ענין "שלוש השבועות", שאינם מובנים לי כל צרכם.

משיב: שלוש השבועות מבוארות באר היטב בדברי חז"ל¹ (כתובות קי"א ע"א שה"ש רבה ב'): הקב"ה השביע את ישראל בשלוש שבועות, (א) שלא יעלו בחומה, (ב) שלא ימרדו באומות, (ג) שלא ידחקו את הקץ. הדבר ברור, שעצם קיום שלטון יהודי בארץ ישראל לפני ביאת המשיח, יש בו משום העברה על שלוש שבועות אלו, אשר עונשם חמור מאור, כמו שאמרו שם בגמרא: "אמר להם הקב"ה לישראל, אם אתם מקיימין את השבועה מוטב, ואם לאו אני מתיר (מפקיר) את בשרכם כצבאות וכאילות השדה".

שואל: דברך נכונים רק לגבי מייסדי המדינה שהיה אסור עליהם לייסד אותה, אבל כעת שהמדינה כבר קיימת כבר יותר מששים שנים, לכאורה אין כאן העברה על שלוש השבועות.

משיב: לא ולא. בכל רגע ורגע שהמדינה קיימת יש בה משום העברה על שלוש השבועות.² משל למה הדבר דומה, לאדם שמצא שחסרה לו אחת מארבע ציציותיו בבגד הארבע כנפות שלו, שבכל רגע ורגע שאינו פושטו, עובר על מצות עשה, ואינו יכול לומר שמאחר והוא כבר לבוש בה זמן רב, שוב אין כאן איסור.

שואל: אכן הפחד מההעברה על שלוש השבועות גדול מאוד כפי שהבאת מחז"ל, אך עדיין לא בארת כלל, מדוע אני הבוחר עובר על שלוש שבועות אלו.

משיב: כי כל אחד מחברי הכנסת הינו חלק משלטון זה העובר על שלוש השבועות, וכפי שאתה בעצמך בארת היטב מקודם, שכל פעולות חבר הכנסת נזקפות גם על הבוחר כאילו עשה אותן בפועל ממשי. נמצא שבאמצעות הנציג שהינך שולח לכנסת, נעשית שותף לאיסור חמור זה.

שואל: עלי להודות כי הדברים חדשים לי, ומעולם לא התבוננתי בהם. אבקשך להמשיך ולבאר לי את האיסור השני שהזכרת בדבריך: "כפירה ומינות ומרידה בה' ובתורתו".

משיב: ידידי היקר, ישמעו נא אזנך מה שפיך מדבר. מדברך יוצא שכל בוחר הינו שותף בכל החוקים שחברי הכנסת מחוקקים, בין אם הם לטובת הדת, ובין אם הם נגד הדת, שהרי ללא כל חברי הכנסת, שום חוק אינו יכול להתקבל. זאת ועוד, אם קיים איסור להיות חבר בכנסת זו, וכפי שאבאר לך בהמשך, הרי שגם איסור זה נזקף לחובת הבוחר!

שואל: את תחילת דברך הבנתי, אך את סיום דברך, שאמרת שעצם הישיבה בכנסת כרוך באיסור, הסבר נא את דברך.

משיב: חובת ההסברה אינה מוטלת עלי, כי אם עליך. השקפת גדולי ישראל זצ"ל בדור העבר בנוגע למדינה וציונות, שהיא השקפת התורה"ק, פרוסה כשלמה בספרים וקונטרסים רבים שראו אור בדורות הקודמים, כגון הספר "אור לישרים", ספר "מגדל בבל החדש", בהם נקבצו דעתם של גדולי הדור בראשית תקומת הציונות, ואם אכן ברצונך לדעת את האמת ולא להתווכח לשם קינטור, עליך לעיין בספרים אלו ותמצא

הדתות, בהענקת תקציבים לבניית כנסיות ומסגדים, תשלום משכורות לכומרים וכן הלאה. אם כן יש בשלטון זה משום איסור עבודה זרה. ושוב, כיון שכל חבר כנסת הינו שותף בשלטון שיש בו עבודה זרה, הרי גם הבוחר באחד המפלגות נעשה שותף באיסור זה באמצעות בא כוחו.

שואל: האמת אגיד, כי אחרי שאני שומע את דבריך, הדבר ממש מקומם אותי לראות, איך המפלגות החרדיות עוד נלחמות להכניס יד ורגל בתוך "משרד הדתות", אשר בעצם שמו - בלשון רבים - מבטא כפירה ומינות גמורה.

משיב: מדבר זה תוכל לראות ולהתבונן עד כמה משפיע עליהם לרעה ההשתתפות במוסדות השלטון והמדינה, עד שאין חולי ואין מרגיש לעשות דברים, אשר לכולי עלמא יש בהם איסורים חמורים.

שואל: כעת המשך נא להסביר מה שהזכרת מקודם, שכל המצביע בבחירות "שותף לשלש העבירות החמורות שהן ביהרג ואל יעבור".

משיב: משום שהרבה מהחוקים המתקבלים בכנסת, יש בהם משום שלש עבירות אלו.

שואל: חברי הכנסת החרדיים אינם מצביעים חס ושלום בעד חוקים כאלו!

משיב: אבל אתה בעצמך בארת היטב מקודם, שכל חבר כנסת הינו שותף לכל החוקים הנחקקים בכנסת, לפי שבלעדיו אין שום חוק יכול להתקבל בכנסת. וכפי שהסברת שבאם בכנסת ישנם רק 119 חברים ולא 120, שום חוק אינו יכול להתקבל, ולכן כל המצביע בבחירות נעשה שותף לכל חוק שנחקק. זאת ועוד, הרי אתה בעצמך יודע שלדאבון לב לא אחת גם חברי הכנסת החרדיים מצביעים בעד חוקים שיש בהם משום שלש עבירות החמורות, אם זה תמורת הבטחות להגדלת תקציבים או שאר הבטחות והסכמים.

שואל: אני עומד נדהם, אף פעם לא חשבתי מנקודת מבט זו.

משיב: אציין לך לדוגמא את חוק התקציב, אשר באמצעות חוק זה מוזרם הון תועפות לתמיכת בתי עבודה זרה, כנסיות ומסגדים ומשרתיים, וכמו"כ מוזרמים סכומים אדירים לצבא המדינה המגייס בנות לשורותיו, וכפי הידוע לך כל גדולי ישראל מכל העדות והחוגים הורו הלכה למעשה שיש בכך משום גילוי עריות ממש. מלבד זאת יש גם בצבא זה איסור שפיכות דמים, כי כל פעולה מלחמתית אשר הצבא מבצע בזמניו שאין מלך וסנהדרין, הרי הוא שלא על פי דעת תורה¹¹ והוי שפיכות דמים ממש ובמיוחד שהמחליטים לשלוח לשם

משיב: דע לך כי גם מה שאתה עוסק בפרנסתך, אלמלא גילתה לנו התורה שהדבר מותר, היה נכנס בכלל כפירה ומינות. כי ממה נפשך, אם הקב"ה חפץ לפרנסך, הלא הוא אינו צריך לעזרתך. ואם אינו חפץ לפרנסך, מה יועיל לך מה שאתה עוסק לצורך הפרנסה. ורק משום שהתורה גילתה לנו, כי רצונו של הקב"ה שנשתדל בעצמינו להשיג פרנסה ושאר צרכינו, משום כך הותר לנו לעסוק בזה.³ אולם כל זה אינו שייך בענין הגאולה, אשר הקב"ה הזהירנו שהיא נתונה אך ורק בידיו ולא ביד בשר ודם⁴, וגם אסר עלינו בשבועה חמורה שלא לעשות שום השתדלות לקרבה ולדחוק את הקץ⁵, ואם כן לקיחת גאולה בזרוע בשר והקמת ממשלה לפני ביאת המשיח, מחשבה ניכרת מתוך מעשה, שלפי דעתם ניתן לקחת גאולה וממשלה אף שאין רצון הקב"ה בכך ח"ו, שהרי אם היה חפץ הקב"ה לגאלינו, היינו זוכים כבר לשמוע קול שופר של משיח, ואין לך מינות גדולה מזו⁶.

שואל: האמת אגיד כי דבריך הינם מאירי עינים לא רק בסוגיית ההשתתפות בבחירות, אלא גם בעצם השקפת התורה על קיום המדינה. אך מדבריך הבנתי שהדגשת במיוחד שיש בקיום המדינה גם כפירה 'בתורה'. ובכן הואל נא לבאר לי מה כוונתך בזה.

משיב: מפורש בתורה כי "אין ישראל נגאלים אלא בתשובה", וכן שמיד כשיעשו ישראל תשובה יהיו נגאלים⁷ ואם כן ממה נפשך, אם כבר עשו ישראל תשובה, הלא היינו זוכים כבר לקץ הגאולה, אלא על כרחך שעדיין לא זכינו לשוב כהוגן, ואם כן איך יתכן לקחת גאולה וממשלה בזרוע בשר, נגד המפורש ומבואר בתורה שהדבר אינו יתכן בלא תשובה⁸, ובאמצעות הצבעתך בבחירות, הנך נעשה שותף לממשלה "היודית" שיש בה כפירה בתורה.

שואל: מה אומר ומה אדבר, מעולם לא הבנתי כי ההשתתפות בבחירות כרוך באיסור חמור כל כך. עתה באר לי הפרט השלישי שהזכרת: "איסור כיבוש ארץ ישראל מבלי לאבד העבודה זרה שבה".

משיב: הלכה מפורשת היא בגמרא, שהכובש ארץ ישראל ואינו מאבד העבודה זרה שבה, עובר על מצות עשה⁹. לפי המבואר בפוסקים¹⁰, העובר על מצות עשה זו דינו כעובד עבודה זרה ממש. ואם כן שלטון זה, שלא די שאינו מאבד את העבודה זרה שבאר"י, אלא אדרבא התחייב ב"מגילת העצמאות" שלו, לשמור על כל המקומות הטמאים הללו של כל הדתות, והוסיפו חטא על פשע להקים במיוחד עבור זה את "משרד הדתות" - לשון רבים רח"ל - שמטרתו לתמוך בכל

(1) כתובות קיא. שה"ש רבה ב'. (2) על הגאולה ועל התמורה סי' מ"ד, ועל פי תורה צריכים בכל רגע להתפלל ולצפות לביטול מלכות זו. ואף שהדבר נראה לעיני בשר כסכנה עצומה ח"ו לכל הישוב בארץ ישראל, כבר מצינו בחז"ל (סנהדרין צג:) כעין זה, שבתלו מלכות בן כוזיבא משום דחיקת הקץ (עיין ראב"ד ורדב"ז בפ"א מהלכות מלכים), אף שהדבר היה נראה כסכנה גדולה, לפי שידעו שזולת זה הסכנה תהא גדולה יותר משום העונש המר של ההעברה על השבועות. וכן היתה דעת כל גדולי ישראל בכל הדורות, כי אך ורק הכנעה מוחלטת תחת אומות העולם, היא ההצלה היחידה לישראל בגלותם ולא זולת (דברים רבה פ"א סי' י"ט, נועם אלימלך פרשת וישלח, חפץ חיים פרשת דברים). והיפלא מה' דבר לבטל מלוכה זו ללא שפיכות דמים, והלא לפני שנים מספר ראינו את יד ה' בביטול מלכות הקומוניסטים ללא שפיכות דמים כלל, אף שהדבר לא היה ניתן להאמין כלל טרם לכן (ועיין ויוא"מ סי' קל"ט). (3) עיין מסילת ישרים פכ"א. (4) תנחומא פ' אחרי, זוה"ק פ' ויקרא - פקודי. (5) כתובות קיא. (6) מדר"ש ש"ש ב', יפה קול שם, באר הגולה באר השביעי, דרשות חת"ס ח"ב רנ"ח, ויוא"מ סי' מ"ה. (7) עיין רמב"ם פ"ז מהל' תשובה ה"ה. (8) עיין רמב"ם פ"א מהל' מלכים, תשובות חת"ס י"ד סי' שנו"ו. (9) ע"ז מה'; רמב"ם פ"ז מהל' עכו"ם ה"א. (10) אוה"ח פ' משפטים, צפנת פענח שם. (11) עיין נו"ב מהדו"ת אה"ע קכ"ט.

להתנתק!

בגלל המחלוקת

יהדות התורה היום מפולגת וקרועה לשסעים, כל סיעה בתוכה רבים ומתקוטטים, כל חסידות רוצה את הכל, וכל חצר ממורמרת על ההתנהלות הכושלת.

כל המערכת הבחירות הזו מבוססת על מי יקבל את הכסא החמישי והשישי, הם לא רואים בכלל את טובת הציבור החרדי ואת עתידו הרוחני.

היום רואים שכל הדרישה ללכת להצביע מגיע ממניעים אחרים לגמרי, ואם פעם זה לא מתאים לפלג אחד או היחוב קדוש' גגנו, עד לשעת הצורך, ואין צורך להרבות בדוגמאות...

הציבור כבר מוקיע את ההתנהלות הזאת, זה מכוער ומרגיז, וברור שהכל טובב סביב כבוד וכסף, כי הרי לו התכוונו לשם שמים, הרי לא משנה מי פועל ומי עושה...

הפעם, לא בוחרים.

יד בתורת משה' גדולה מזו, מהטלת פתק לקלפי שעל ידו מתייסד בית מחוקקים שכזה¹⁵.

שואל: מחריד לשמוע כמה איסורים חמורים כרוכים בהשתתפות בבחירות. נותר לך לבאר לי את האיסור השישי שהזכרת: "הצהרת אמונים לחוקי המדינה", מה איסור יש בכך?

משיב: לפי פסק הבג"ץ (תיק מספק 400/87) "פירושה של הצהרת האמונים הוא, כי חבר הכנסת מכיר בעליונותם של חוקי הכנסת גם כאשר קיימת סתירה בינם לבין (להבדיל אלף אלפי הבדלות) חוקי התורה" (עפ"ל). וכי יש לך חילול ה' איום ונורא יותר מזה, כאשר נציגי היהדות החרדית בארץ הקודש מרימים ידם בכנסת להצהיר, כי מעדיפים הם את חוקי הכנסת מעל חוקי התורה (רח"ל)¹⁶.

שואל: ברצוני שתפרש יותר את דבריך בנוגע לכלל האיסורים שהזכרת עד כה, והלא גם אתה יודע שחברי הכנסת החרדיים הם שומרי

נערי בני ישראל, הם אנשים אפיקורסים ומופקרים שרק חשבונות ואינטרסים אישיים הם המניעים להחלטותיהם¹², או התקציב המוזרם לבתי הספר בהם מחונכים ילדי ישראל לכפירה גמורה בבואר עולם רח"ל, וגם חברי הכנסת החרדיים, מצביעים לא אחת לאישור התקציב.

שואל: דבריך גורמים לי זעזוע עמוק, מעולם לא ידעתי עד היכן הדברים מגיעים. המשך נא להסביר לי האיסור החמישי שהזכרת: "הרמת יד בתורת משה".

משיב: הלכה ידועה היא, כי ההולך לדון בערכאות עכו"ם, הוא כאילו חירף וגידף והרים יד בתורת משה¹³ ואם כך הוא ביחיד הבוחר בחוקי עכו"ם לטובתו והנאתו, קל וחומר כאשר מדינה שלימה פורקת עול חוקי התורה מעליה¹⁴, וכל תושביה בוחרים נציגים לבית הנבחרים, שתכליתו הוא לחוקק חוקים ללא קבלת סמכות חוקי התורה כלל. וכי יש לך 'הרמת

(12) הגרי"ז מבריסק ('הדור והתקופה' להגר"א שלעזינגער מלונדון ששמע מפ"ק), ויוא"מ סי' קל"ה. (13) שו"ע חו"מ סימן כ"ו סעיף א'. (14) חזו"א סנהדרין ט"ו סק"ד. (15) עיין ויוא"מ סי' ק"א. (16) הראב"ד בעל 'אבן ישראל' זצ"ל בדרשת בחירות תשמ"ט.

הפעם, מתנתקים.

תורה ומצוות, מאמינים בה' ובתורתו באמונה שלימה, ובודאי שבכל פעולותיהם בכנסת אין ברצונם חס ושלום לעשות היפך התורה?

משיב: לדברך, מדוע מסרו אבותינו נפשם להריגה על קידוש השם, ובלבד שלא לעשות שום פעולה המראה הודאה בעבודה זרה, והלא בלבם פנימה האמינו בתורה הקדושה, וההודאה בעבודה זרה לא היתה אלא כלפי חוץ, באונס וכפיה. אלא על כרחך, כי כל פעולה המראה הודאה בעבודה זרה, אסורה ביהרג ואל יעבור, גם אם בלבו פנימה הוא מאמין בה' ובתורתו. כך לעניינינו, מכיון שחברי הכנסת עושים פעולות שיש בהם משום עבודה זרה, כפירה ומינות, אין מועיל גם אם בלבם נשארים מאמינים בתכלית האמונה¹⁷.

שואל: דברך עד כה מובנים לי היטב. אולם דבר אחד עדיין מעיק לי על הלב, הרי לזכות חברי הכנסת נזקפות עשיות רבות לטובת הצלת הדת, וכל הנמנע מהצבעה בבחירות, אין לו חלק בפעולות נשגבות אלו.

משיב: יש להאריך הרבה, האם אכן הצלת הדת במדינה נעשית על ידי פעולות חברי הכנסת, או על ידי פעולות עסקנים בלתי מפלגתיים. אולם אין ברצוני להכנס כלל לוויכוח בנושא זה, כי גם אם הנך צודק בדברך, שחברי הכנסת אכן פועלים להצלת הדת, למרות כן אין שום היתר לעבור על איסורים חמורים אלו, כי גם חכמינו ז"ל לא היה ביכולתם לעקור דבר מן התורה אלא ב'שב ואל תעשה' ולא ב'קום ועשה', ואף למיגדר מילתא הותר הדבר רק לנביא מוחזק, כאלהיה בהר הכרמל, ולא לסתם ב"ד¹⁸ קל וחומר בימינו שאין לעקור שום איסור, גם על מנת לפעול למען הצלת הדת, ובפרט שיש כאן איסורים הכרוכים בענייני ע"ז ומינות כפי שהזכרתי מקודם, שבזה אף לנביא אמת אסור הדבר¹⁹.

שואל: מה אומר ומה אדבר, זוהי הפעם הראשונה שאני מתחיל להבין טעמים של גדולי ישראל שאסרו בעת קום המדינה את ההשתתפות בבחירות.

משיב: תתפלא לשמוע, האיסור להשתתף בבחירות קיים עוד לפני הקמת המדינה...

שואל: כיצד יתכן הדבר?

משיב: ובכן, לפני כמאה ושלושים שנה בזמן ה"חלוקה" (טיילונג) הידועה במדינת הונגריה, פסקו עשרות מגדולי ישראל, ביניהם הכתב סופר, רבי יהודה אסאד, רבי חיים סופר, הייטב לב, ועוד זכר צדיקים לברכה, כי עצם בחירת נציג לגוף

שאינו מכיר בסמכות התורה והשולחן ערוך, יש בכך משום הודאה למינות וכפירה, גם אם כוונתו לפעול לטובת הדת²⁰. וכי יש לך גוף שאינו מכיר בסמכות התורה יותר מהכנסת? ולענייני הדבר חמור עוד יותר, כי יש בה גם משום הודאה לעבודה זרה, וכל המודה בע"ז ככופר בכל התורה כולה ח"ו.

שואל: אבקשך, לסכם לי את תמצית דברך בנוגע לאיסור ההשתתפות בבחירות.

משיב: כבקשתך. כל חבר הכנסת בעצם היותו חבר בבית הנבחרים, הינו שותף בשלטון שיש בו כפירה בהקב"ה ומרידה במלכות שמים, ויש לו חלק בכל החוקים האסורים הנחקקים בכנסת, גם אם אינו משתתף בהצבעה²¹ משום שהוא משלים מספר 120 החברים, שבלעדי מספר זה אין לחברי הכנסת כל סמכות בחקיקת חוקים. כל שכן שהמציאות היא שלפעמים תומכים הם גם בחוקים אסורים, כחוק התקציב שיש בו תמיכה בבתי עבודה זרה, בתי ספר למינות וכדומה, וכל המשתתף בבחירות, מלבד היותו עובר על לאו ד"לפני עור", עוד גם זאת שבעצם הדבר שבחר נציגים לכנסת, הרי הוא מכיר ומודה במלכות שיש בה עבודה זרה ומינות, ובנוסף מקים ומייסד בית מחוקקים שאינו מכיר בסמכות חוקי התורה ומשפטיה, ונעשה שותף לכל האיסורים החמורים באמצעות באי כוחו היושבים שם, כי סמכות חבר הכנסת היא אין ואפס ללא הבוחרים בו, ובכהאי גוונא הוי דין הבוחר כהנבחר עצמו לכל דבר²².

שואל: תודתי העמוקה נתונה לך על שהקדשת מזמנך היקר לבאר לי סוגיא זו. עלי לציין, כי דברך הובהרו בצורה ברורה ומשכנעת, וחייב אני לומר לך כי שוכנעתי להקדיש מעתה זמן לעיון מעמיק בכל הסוגיות הציבוריות, ולא אסחף מתוך שיגרה אחר תעמולה בלתי עיונית. אבקשך רק אם תוכל לציין בפני כיצד אוכל להרחיב את ידיעותיי בעניינים אלו.

משיב: הייתי מציע לך ללמוד בספר הק' "ויואל משה" שחיבר הגה"ק מהר"י ט"ב מסאטמאר זצ"ל, שבו ביאר והקיף סוגייה זו בהרחבה מש"ס ופוסקים, בבקאות ועמקות נפלאה. בשנים האחרונות יצא לאור ספר נפלא "ילקוט אמרים - ויואל משה", והוא העתקה מהספר "ויואל משה" אות באות, תוך השמטת הפלפולים העמוקים, על מנת להקל על הקורא, כמו"כ ישנם ספרים וחברות נוספים בנושא, אותם תוכל להשיג בתד. 57838 ירושלים, ואין ספק שאחרי העיון בהם, יתבארו ויתבהרו בפניך נושאים יסודיים ועקרוניים אלו, ויאורו עיניך.

(17) עיין טור יו"ד סי' קנ"ז, ותשובות הרדב"ז ח"ד סי' צ"ב ותו"ד שכל פעולה או אמירה של כפירה (ואפילו באופן שאין הישראל מפרש בדבריו או בפעולתו הודאה מפורשת לכפירה ורק הגוי מפרש דבר זה והיהודי רק מודה לו באמירה או בפעולה) אסורה ביהרג ואל יעבור על אף שבלבו חושב אחרת, ודו"ק. (18) סנהדרין פט. תוס' שם, רמב"ם פ"ט מהלכות יסודי התורה ה"ג. (19) רמב"ם שם. (20) מחנה חיים ח"ב סימן ה'. (21) ועיין ע"ז יח; ושם בתוס' ד"ה שלא יתחשב עמהם בשם ר"א, ועיין גם מכות ה: במשנה שם ודו"ק. (22) עיין אבני צדק או"ח סי' פ"ח ולפי המבואר שם אין הדבר תלוי בשליחות גרידא. אולם גם אי נימא שהדבר תלוי בכך, גם כן אין הדבר פשוט להקל, כי איסור יש על המשלח גם לפי מה דקיימא לן אין שליח לדבר עבירה (טו"ז יו"ד סי' ק"ס ס"ק י"א). גם יש אומרים שבדיני שמים יש שליח גם לדבר עבירה (ש"ך חו"מ סי' ל"ב סק"ג). ויש אומרים כי אם השליח מוחזק שיעשה שליחותו יש שליח לדבר עבירה גם בדיני אדם (רמ"א חו"מ סי' שפ"ח סט"ו, פ"ת שם). ויש אומרים כי בשליח קבוע יש שליח אף לדבר עבירה (גינת ורדים כלל ו' דין י"ב).

להתנתק!

בגלל ההסתה

כמה אבסורדי הוא השימוש בנושא ההסתה ככלי תעמולה להפחדת הציבור. כאשר הגורם המרכזי הוא הנציגות החרדית בכנסת. וככל שגדלה הנציגות כך גדלה ההסתה. וזה לא מהיום.

ההסתה לגבי הגיוס החלה לשאת ראש בתשל"ז כאשר אגו"י נכנסה לראשונה לקואליציה והחלה בדרישות תקציביות שונות ובהתערבות בשלטון.

בכנסת ה-11 בתשמ"ה קיבלו נציגי ש"ס תיקים בממשלה, ונציג האגודה שימש כיו"ר הקואליציה החלו גורמי שמאל להתסיס את הרחוב כנגד החרדי המשתלט. השנאה ברחוב החילוני גברה, תופעות של התנכלות לחרדים כמו שיסוי כלבים, גזירת פיאות לילדים ברחובה של עיר ועוד, החלו להרים ראש.

בתשמ"ט הגדילה הנציגות החרדית בכנסת את כוחה ל-13 מנדטים, עלה הדיון על גיוס בני הישיבות לכותרות. ומקרים נוספים של אלימות כנגד חרדים הלכו וגברו.

הפעם, לא בוחרים.

דעת תורתינו הקדושה בענין הבחירות לכנסת המינים

ונתקיים בהם מה שהזהיר הכתוב כי תוליד בנים וגו' והשחתם ועשיתם הרע בעיני ה', וכמפורש במס' גיטין (פ"ח ע"א) דלא גלו ישראל עד שהיו ז' משפחות של מלכים שעבדו ע"ז, דזה היתה האזהרה שנתנה התורה לישראל בפסוקים הללו של כי תוליד בנים, אז נצחו האומות את ישראל מכח האזהרה והעונש שנתן הקב"ה לישראל. ולא הי' כלל מחמת חלישתם של ישראל בימים ההם, כמו שאמר הכתוב (איכה ד' י"ב) לא האמינו מלכי ארץ כל יושבי תבל כי יבוא צר ואויב בשערי ירושלים, דבדרך הטבע לא הי' אפשר לנצח את ישראל, אלא יד ה' היתה בהם לקיים הגזירה שנגזרה מתחלה עליהם שאם יחטאו יגלו מארצם.

יציאה מן הגלות לא תהי' ע"י פעולת בו"ד רק ע"י הקב"ה בעצמו

וכן אחר שגלו ישראל העיד הכתוב בפ' נצבים (דברים ל' א') דהגאולה מן הגלות לא תהי' ע"י פעולתם של ישראל, אלא ע"י הקב"ה בעצמו, רק אחר שיעשו ישראל תשובה בעודם בגלות, כמ"ש "והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ד' א-לקיך שמה וגו' ושב ד' א-לקיך" את שבותך, שרק הקב"ה בעצמו הוא יוציא את ישראל מהגלות. [וכתב האברבנאל בספרו משמיע ישועה דמפסוק זה יוצא דבגאולה העתידה ישוב השי"ת בעצמו את שבותינו ולא תהי' כפקידת בית שני שהי' ע"י פעולת בשר ודם ברשיון כורש]. וכן מבואר בפסוקים רבים בפ' האזינו "כי ידין ד' עמו וגו' ראו עתה כי אני אני הוא", ואמר הכתוב בישעיי (מ"ה-י"ז) "ישראל נושע בד' תשועת עולמים, וביאר בזה במדרש תנחומא סוף פ' אחרי, לשעבר הייתם נושעים ע"י בני אדם, במצרים ע"י משה ואהרן, בימי סיסרא ע"י ברק ודבורה וכו', וע"י שהיו בשר ודם הייתם חוזרים ומשתעבדין, אבל לעתיד לבוא אני בעצמי גואל אתכם ושוב אין אתם משתעבדים, שנא' ישראל נושע בד' תשועת עולמים, וכן מבואר בכמה פסוקים בתנ"ך דהגאולה העתידה תהי' רק ע"י הקב"ה בעצמו.

דבר זה הי' פשוט בעיני כל ישראל מדור דור

וכן היו יודעים כל ישראל מתחלת גלותם שאין להם לעשות בעצמם פעולות לצאת מן הגלות, כמו שרואים אף בגלות הקודמים בזמן גלות מצרים שאף שכל ישראל היו יושבים בפלך א', והיו יכולים להתקבץ ולהתייעץ למרוד בפרעה, והי' בהם גבורה ואמיצת לב, כמו שרואים בהמלחמות שעשו אח"כ בעמלק וסיחון ועוג וכל מלכי כנען, עכ"ז לא עלה בלבם לעשות איזה השתדלות, ונשארו

היות שמתקרב זמן הבחירות במדינת ישראל והפושעים עומדים להקים מחדש הפארלאמענט של ממשלתם הטמאה, ונמצאים הרבה תמימי לב שאינם יודעים ומבינים מה שלפניהם כמה איסורים כרוכים בפעולה זו של הליכה לבחירות, ומאידך גיסא השליחים של כל הפארטייען פרייע און פרומע עושים כל מיני טצדקאות להמשיך אחריהם אוכלסין מרובין כמה שאפשר להם והולכים במיני פיתויים שונים שהוא מצוה וחוב, ועלולים ליפול בפח שלהם להכשל באיסורים חמורים ביסודות הדת, לכן נבאר בקצרה דעת תורה האמיתית בענין זה מה שמבואר בפסוקים ובדברי חז"ל ובגדולי הפוסקים ראשונים ואחרונים בכללות לגבי החזקת ממשלה לישראל קודם ביאת המשיח, ולגבי לקיחת חבל בבחירות לממשלה כזאת.

הגלות היא גזירה קדומה טרם שנכנסו לא"י

אמר הכתוב (דברים ד' כ"ה) כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם וגו' הרע בעיני ה' אלקיך להכעיסו, העידותי בכם היום וגו' כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עוברים את הירדן שמה לרשתה. שהעיד הכתוב בישראל דאף שנתן הקב"ה את א"י לבני ישראל לירושה מ"מ אם יחטאו ולא יעשו מצות ה' לא יתקיימו בה. ועי' ברמב"ן (פ' לך עה"כ והנה אימה) דאף שכרת הקב"ה ברית עם אברהם אבינו ליתן לו ארץ שבעה גוים ויהי' לזרעו אחריזת עולם מ"מ שייר במתנתו שארבע גליות ישתעבדו בבניו וימשלו בארצם אם יחטאו לפניו. ואמר הכתוב אח"כ והפיץ ה' אתכם בעמים וגו', דכאשר יחטאו ישראל ילכו בגולה להיות מפוזרים בין הגוים. דמבואר מזה דגלות ישראל לא היתה בשביל חלישתם של ישראל או בשביל גבורת הגוים בזמן החורבן אלא אך ורק בשביל גזירת הבורא ב"ה שגזר כן מתחלה קודם כניסתם לא"י שאם יחטאו לפניו לא ישארו שם אלא ילכו בגולה בין האומות. וכן מפורש בעוד כמה פסוקים בתורה בפ' בחקתי (ויקרא כ"ו ל"ג) ואתכם אזרה בגוים וגו', דאם לא ישמעו ישראל לקול ה' יתקיים בהם והשמותי את מקדשכם שיחרב הביהמ"ק ובני ישראל יהיו מפוזרים בין הגוים, וכן בסדר דברים מפורש כן בכמה מקראות.

הליכה לגלות לא הי' בדרך הטבע

וכן הי' במציאות בזמן החורבן, דכל זמן שלא חטאו ישראל לא היו יכולים לכבוש את ישראל אפי' כשעמדו עליהם ממלכות שהיו גדולים וחזקים פי כמה מבני ישראל כמו סנחריב ואלכסנדרוס מוקדון וכדו', וכשחטאו ישראל ועבדו ע"ז בזמן בית ראשון

וכ"כ בשו"ת חת"ס חאה"ע סי' קנ"ה עיי"ש.

החורבן מעת שהתחיל רעיון הציונות

כ"ז הי' דבר פשוט בעיני כל ישראל משך דורי דורות, עד שקמו הכת הארורה של הציונים, ששורשם התחיל ע"י רשע וכופר שרצה להעביר את כל ישראל לדת הנוצרים ר"ל (ה' ירחם), וחיפשו עצות ותחבולות הא"י לצודד נפשות מישראל, ולנתקם מן התורה והמצות, ומצאו להם פתח ע"י לבוש של חבית ארץ ישראל, ושיהיה לישראל מדינה ולשון ככל הגוים, שבזה יוכלו למשוך לבבות בני ישראל הכשרים לדעתם הטמאה, ולהמשיך בהם דעתם הכוזבת, ופיתו אותם שכאשר ידורו בא"י א"צ לשמור התורה והמצות רח"ל, היפך ממה שהזהירה התורה פעמים אין מספר שאם יחטאו בא"י יענשו מאוד, וכמו שאומרים בקר"ש בכל יום פעמים "השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם וגו' וחרה אף ד' בכם וגו' ואבדתם מהרה מעל הארץ".

ובזמן עקבתא דמשיחא קודם ביטול הס"מ וכל הסט"א, התגברה הטומאה מאוד ברעיון הזה, ומעשה שטן הצליח שהעבירו על הדת אלפים ורבבות ע"י תחבולותיהם, עד שנעשה בלבול המוחות שנשכחו דברים פשוטים הללו, לכן צריכים לחזור על יסודות הדברים שידעו בני ישראל שדבר ד' הוא נצחי, וכמ"ש החת"ס בצוואתו הקדושה "יש לנו אב זקן לא נשתנה ולא ישתנה".

*

מקור האיסור של דחיקת הקץ

הנה בגמ' כתובות (ק"א ע"א) מבואר, דהשביע הקב"ה את ישראל שלש שבועות. א' שלא יעלו בחומה, דהיינו שלא יתקבצו מן הגלות לעלות לא"י דרך חירות. ב' שלא ימדרו באומות, דהיינו שלא יעשו שום מרידה בהאומות הן באומה שיושבין ביניהם והן בהאומה המושלת בא"י. ג' שלא ידחקו את הקץ, דהיינו שלא יעשו שום פעולה למהר הקץ להיות להם מלוכה בפ"ע אפי' כשלא יהי' דרך מרידה באומות אלא שכל האומות יתנו רשות לעשות כן אסור לקבל [כאשר מבואר כ"ז בספר ויואל משה מאמר א' סי' י"א כ"ו], ואמרו שם בגמ' דנאמר על עון זה עונש חמור אם יעברו על השבועות דיהיו ח"ו הפקר כצבאות וכאילות השדה ר"ל.

ויסוד האיסור הוא מפני האמונה בהנהגת הבורא שכל הענין של גלות וגאולה הוא רק ביד הקב"ה בעצמו, וכמו שאמר במדרש פ' לך (בראשית רבה מ"ד י"ח) עה"כ ידוע תדע דאמר הקב"ה לאברהם אבינו ידוע שאני מפזרן תדע שאני מכנסן ידוע שאני משעבדן תדע שאני גואלם, שבעניני גאולה אין לעשות שום השתדלות ע"י פעולת בוו"ד דהכל ביד הקב"ה לבדו. ולכן אמר במדרש שה"ש (ב' י"ח) שבני אפרים שעברו על השבועות ויצאו לפני הזמן קראם הכתוב "שלא האמינו בד'" אף שלא עשו עבירה אחרת בענין חסרון אמונה רק זה שיצאו לפני הזמן, מפני שענין זה של דחיקת הקץ הוא נגד האמונה בהנהגת הבורא.

ומטעם זה כתב המהר"ל מפראג בספר נצח ישראל פ' כ"ד דאפי' אם יכופו או"ה את ישראל בעיני קשים שיעשו להם ממשלה ואפי' אם יהיו רוצים להמית אותם אם לא יקבלו זה אסור לקבל הדבר, ואף דבכל איסורים שבתורה חוץ מג' עבירות ע"ז ג"ע ושפ"ד

לעבוד עבודה קשה, הכל עבור אמונה זו שידעו שהקב"ה הוא הביא אותם בגלות, והוא יוציאם ע"י שליחו שיאמר הסימן "פקד פקדתי", רק הבני אפרים נכשלו בזה בסוף הגלות והוא ונענשו על זה, כמבואר במדרש שה"ש (ב' י"ח) דזה הי' סיבת העונש עבור עון דחיקת הקץ, ונפלו חללים לפני אנשי גת.

וכן הי' בזמן גלות בבל מדי ופרס, דלא עלה על לב איש באותן הימים לשלוח יד לשבר עול הגלות, אף שהיו אמיצי לב וגבורי מלחמה, כמו שרואים במה שעשו בימי אחשורוש אחר אגרות השניות בציווי המלך שהותר לישראל לשלוח יד במבקשי רעתם, אז עשו בעצמם והרגו בשונאיהם אלפים ורבבות בלי שום עזר מהמלך, ועכ"ז כל זמן שלא נתן להם המלך רשות לא עשו שום פעולה ללחום עם צורריהם, כיון שידעו שגזירת גלות עליהם.

וכן בסוף גלות ההוא כשעלה עזרא מבבל, הי' הרבה יהודים שלא רצו לעלות, והסיבה לזה כתב הרמב"ן במאמר הגאולה (שער הראשון פ"ב) שהי' ידוע אצלם דפקידת הנבואה שיהיה גאולה אחר שבעים שנה, זה הי' רק לבני בבל לא לשאר ארצות, לכן לא רצו לדחוק את הקץ אף ברשות המלכות וע"י פקודת הנבואה.

וכן בגלות האחרון הזה מתחלת גלותם של ישראל, אף שהיו עדיין מקובצים רוב האומה יחד והיו מרובים כארבה לרוב, וגם היו להם ראש מזרע דוד כמו שהי' בעת שהיו לישראל נשיאים וראשי גליות, עכ"ז לא עלה על לבם מימיהם לצאת חפשי ולמרוד בגוים להשיב להם המלוכה, וסבלו עול הברזל אשר מוטל על צוארם, וכל הגזירות והחרמות והשמדות ר"ל כולם סבלו באהבה, כי ידעו אשר יד ד' עושה כל אלה, הוא אמר ויהי ויט שכמו לסבול.

וכן מצינו במהר"ם חגיז שכתב בספר אלה מסעי (דף י"ט), שהי' מלך שרצה ליתן רשות לישראל לבנות הבהמ"ק ולא רצו ישראל לקבל, ואמרו הטעם מפני שאנו מאמינים שהבהמ"ק יהי' בנוי מאת ד' כשיהי' ברצונו, ולא ע"י פעולה של בשר ודם.

מה שכתבו הפוסקים באיסור דחיקת הקץ

וכן מבואר בדברי הפוסקים בכמה מקומות לדבר פשוט, כמו בשו"ת הרשב"ש סי' ב' כתב לגבי מצות ישוב א"י, דבזמן הגלות אין זה מצוה לכל ישראל, אלא יש איסור בזה שיעלו לא"י דרך חירות, מפני השבועות שהשביע הקב"ה את ישראל שלא ימהרו את הקץ ולא יעלו בחומה, וכ"כ בשו"ת הריב"ש (סי' ק"א) דבזמן הגלות צוה הנביא לישראל שיבנו להם בתים בחו"ל ולא יעלו לא"י, משום איסור השבועות שהשביע הקב"ה את ישראל שלא יעלו בחומה.

וכן כתב הרמב"ם באגרת תימן (עמ' מ"ו), בעת שהי' א' שרצה לעשות עצמו משיח, והזהיר אותם הרמב"ם שם שלא לעבור על שבועות הללו של דחיקת הקץ ומרידה באומות, וכתב שיש סכנה עצומה בדבר זה, וכן כתב בספר מגילת אסתר על ספר המצות להרמב"ם (במצות ששכחם הרב מצוה ד'), דלכן לא מנה הרמב"ם מצות ישוב א"י בין המצות לפי שאינה נוהגת בזמן הגלות, דאדרבה נצטוינו שלא יעלו בחומה ואסור לכבוש הארץ עד עת בוא המשיח, כמו שהוכיחו מפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים, ודרשו בו שלא יעלו בחומה וכי'.

וכן מבואר בהרבה פוסקים ראשונים ואחרונים, וע"י בשו"ת נודע ביהודה (מהדו"ת חאה"ע סי' קכ"ט) דלאחר החורבן אין לנו מלך ולא חלוצי צבא ולא שייך שום כיבוש מלחמה עד ביאת המשיח,

אמונים שיהי' נאמן לעצם המלוכה וחוקי', הרי בזה מודה בשבועה לכל הכפירה שיש בממשלה זו שהוא, הן על עצם הממשלה לפני ביאת המשיח, והן על כל החוקים של מינות וכפירה וכל החוקים שהם היפוך התורה כנ"ל, דעל שבועה זו לבדה אף בלי שיעשה אח"כ שותף בפועל למעשיהם יש כבר חיוב דיהרג ואל יעבור כמו בכל מודה לע"ז דיש חיוב דיהרג ואל יעבור כמבואר בשו"ע יו"ד סי' קנ"ז.

האיסור של הליכה לבחירות

ועתה נתנה ראש לבאר מה שנוגע להבחר בחברי הכנסת, דהנה כל הפעולות של החברי הכנסת לפי החוק הם רק באי כח של הבוחרים, דבלי קולות הבוחרים א"א להם להיות חברי הכנסת, נמצא כי כל הפעולות שנעשים שם במינות וכפירה ועקירת הדת הוא מכח השותפות של אלו הבוחרים דהם העושים את כל ההצטרפות של חברי הכנסת, וכל אחד ואחד שהולך לבחור נעשה שותף בין כל הבוחרים ליקח חבל בכל פעולות של שמד הנעשה שם מדי יום יום, ונעשה שותף בעצם הממשלה שהוא מצד עצמה הוא מינות כאשר נתבאר לעיל ונעשה שותף לממשלת ע"ז, ובפעולה קטנה זו שנותן פתקא לבחור הביא על עצמו שבמשך השנים הבאות יהיו כל העבירות הנעשים בכנסת נחשבים גם על חשבונו שגם הי' לו חלק בהם, ומי לא יירא לנפשו להביא עליו עוונות ועונשים קשים ומרים כאלו [שלא מצינו עונשים כאלו הנאמרים על דחיקת הקץ בשום עבירה שבתורה].

וחוץ מכ"ז הרי במה שהולך לבחור מראה שמסכים לממשלה כזאת דאם הי' נחשב בעיניו לעבירה חמורה לא הי' רוצה להיות שותף לזה, נמצא דחוץ ממה שנעשה שותף הרי הוא ג"כ מודה להם להעבירות של מינות וע"ז וכו' אשר ע"ז לבד שלא יהי' מודה לע"ז ומינות יש חיוב דיהרג ואל יעבור כמבואר לעיל, וכ"ש בצירוף במה שנעשה שותף לכל העבירות ודאי דיש בזה חיוב דיהרג ואל יעבור. ומרן גאב"ד ירושלים האדמו"ר מסאטמאר זי"ע כתב במכתבו שנת תשכ"א בזה"ל: וממש איננו רואה איסור חמור יותר בכל התורה כולה, כי השתתפות לכנסת הוא השתתפות למינות וע"ז וכפירה גמורה בהשי"ת ובתוה"ק.

אין שום מקום להקל בזה

גם למי שלא נתבררו הדברים היטב ואינו מבין האיסורים הרי גם אם הי' רק חשש של מינות הרי מבואר בשו"ת מהר"ם שיק (או"ח סי' ד"ש) דגם בספק וחשש אפיקורסות יש חיוב דיהרג ואל יעבור דהוי ספיקא דאורייתא לחומרא, וכ"ש בזה דהמה דברים ברורים אשר הי' ידוע לכל בר ישראל כמה אלפים שנים ופשוט בכל הפוסקים ראשונים ואחרונים מי לא יירא לעבור על כל זה. ונסיים בברכה שהשי"ת יאיר עיני בני ישראל לראות האמת, ויצילנו מגלות המר והנמחר, ונצל מהעונשים שמביאים כל אלו העבירות ונוכל להשמר שלא ליקח חבל עמהם ושלא להיות בין אלו המעכבים את הגאולה, ובקירוב יתקיים "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ונזכה לקבל פני משיח צדקינו באנפין נהירין בנחת ובשמחה בב"א.

נאמר וחי בהם דא"צ למסור נפשו עבור קיום המצות אם אינו שעת השמד, מ"מ בעבירה זו כיון שהוא נגד האמונה יש לו דין כפירה בד', ועל איסור של כפירה יש חיוב של יהרג ואל יעבור כמו בע"ז, דמינות הוא חמור יותר מע"ז.

נמצא דדבר זה לבד להיות ממשלה לישראל קודם ביאת המשיח הוא ענין של מינות, אף אם לא יהי' מתנהגת ע"י פושעים שאינם מקיימים את התורה, אלא ע"י שומרי תומ"צ וצדיקים, מ"מ בשביל עצם הדבר של דחיקת הקץ נקרא זה עבירה של מינות, ויש חיוב של יהרג ואל יעבור שלא ליקח חלק בזה.

שאר האיסורים שנתוספו בממשלת הציונים

נוסף לזה שמאחר שהציונים התחיל ברעיון זה בשביל המטרה של העברה על הדת ולהעביר את כל ישראל למינות וכפירה לכן יסדו כל הנהגת המדינה באופן העברה על הדת עם האיסורים החמורים ביותר, דהיינו א. שהתחייבו עצמם בפירוש בהתייחסות המדינה שישמרו כל הדתות וכל הע"ז שיש בתוכם, שבזה לבד שאינם מאבדים העבודה זרות אדרבה מחזיקים אותם ובונים להם חדשים, מכח זה לבד נקרא הממשלה ממשלת ע"ז דאיבוד ע"ז הוא מצות עשה שבע"ז כמבואר בגמ' (סנהדרין צ' ע"א) וכשאנו מקיים זה דינו כע"ז ממש ממילא ברור שיש חיוב דיהרג ואל יעבור שלא ליקח חלק בה דהוא עוד יותר מאביזריהו דע"ז דיש בו חיוב דיהרג ואל יעבור. ב. שעשו בכנסת כמה חוקים של ג"ע. ג. שהעמידו כל הצבא שלהם ביסוד של שפ"ד, דהמטרה של כל פעולתם הוא להראות הנצחון שלהם אף שיהי' על חשבון שפ"ד של ישראל. ד. דכל החוקים העמידו היפך חוקי התורה להראות שאין התורה מחייבת אותם כלום. דזה עצמו הוא חירוף וגידוף ממש בתורת משה, כמבואר בחו"מ סי' כ"ו. ה. שכל החוקים שלהם בכלל ובעיני חינוך בפרט המה מיוסדים על עקירת הדת ושלא להניח בשום אופן לחנך הילדים לידע נקודת האמונה בד' כלל וכלל, באופן שהוא ממש ממשלת שמד שמטרתם הוא לעקור את כל התורה כולה וכל זיק של אמונה מלבנות בני ישראל.

האיסור של השתתפות להיות חבר הכנסת

ועתה נראה הדין לגבי חברי הכנסת, הנה זה ברור שכל מי שנבחר להיות חבר הכנסת נעשה שותף גמור לכל מה שנעשה שם, דאף אם לא יהי' רק טפל להנבחרים אחרים והם יעשו עיקר הפעולות והוא לא יעשה כלום, מ"מ כיון שמצטרף עמהם מבואר דינו במשנה במס' מכות (ה' ע"ב) דכל הנטפל לעוברי עבירה דינו כעוברי עבירה עצמם, אף אם לא הועיל כלום להעבירה, וכ"ש בזה שהחוק שלהם הוא שאם לא יהיו נבחרים בעת הבחירות מספר ק"כ אנשים א"א לעשות שום חוק, נמצא דבזה עצמו שהוא נמנה עמהם הוא שותף גמור לכל הנעשה שם בכל פרטי מעשיהם, דרך ע"י הצטרפתו עמהם הם יכולים לקבוע חוקיהם ולבצע מעשיהם, נמצא שבזה שהצטרף להיות חבר הכנסת נעשה שותף לכפירה בהנהגת הבורא ושותף בהעברה על הדת של אלפים ורבבות מישראל, ושותף בממשלת ע"ז ג"ע ושפ"ד, שעל כל אחד ואחד מאיסורים אלו יש חיוב דיהרג ואל יעבור.

ועוד יותר מזה דכיון שנעשה חבר הכנסת צריך לישבע שבועת

השקד אין לו רגלים

כפי הנראה במפלגת "יהדות התורה" כלל זה אינו קיים, שהרי מברק ידוע ומפורסם זה, מכחיש את פרסומיהם השקריים, שכאילו מרן החזו"א צוק"ל הורה להשתתף בבחירות, או שהיה לו איזה שהוא שייכות לכך, ולמרות שמברק זה פורסם פעמים רבות, הם ממשיכים גם כיום להפיץ את השקר בריש גלי.

המברק ששלח הגר"מ קרליץ לזון הגדול בענגיס בפקודת אחיו זון החו"א

[illegible]

דחוף אל הרב בנגיס בתי
נייטין ירושלים
הגאון החזון איש מבקשו
להודיע שהוא אינו מתערב
בבחירות ואינו משתתף שום
פעולה לטובת אויזה רשימה
שהיא כל הידיעות האחרות
בשקר יסודן.
הרב מ. קרליץ

עדות נאמנה

עדות המכריעה של המהנדס החרדי ממקורו מן החזון איש ו"ט
הרר שמואל סמירנסקי ור' גבאי ה"קמ"ד במעטו של החזון איש
בנוגע ההשתתפות בבחירות לכנסת הוויזים
"בדיד" הו' עובדא ששאלתי את מרן זצ"ל
על ההליכה לבחירות לכנסת המינים
והשיב לי שלא ללכת!"

דעת תורה מהאי חסידא ופרישא המלומד בנשים בבא סאל' זי"א

יום רביעי א' דר"ח אדר א'
תשכ"ח - פניה"ל ירושלם ה"ו

הנני מסתפק בזה אל כבוד הרבנים המאגנים הברולים
 של העדה החרדית המסדירים בע"ה ירושלים ה"ו
 ונפרד דעמי אל דעתם דעת חורם שמסכן כי אסור
 להסמך במאמרו של השלטון אשר זה נגד חרתינו
 הקדושה.

ויחברכו אמינו ב"ה חתמים אל דבר ה'
 אשר מסתובבים ללכת בדרך אנונינו הקדושים.

בע"ה

יום רביעי א' דר"ח אדר א' תשכ"ב - פניה"ק ירושלם ת"ו
הנני מצטרף בזה אל כבוד הרבנים הגאונים הגדולים של העדה החרדית
הספרדית בעיה"ק ירושלם ת"ו, ומצרף דעתי אל דעתם דעת הורה שפסקו כי אסור
להשתתף בבחירות של השלטון אשר זה נגד תורתנו הקדושה.
ותברכו אחינו בני' החרדים אל דבר ה' אשר ממשיכים ללכת בדרך אבותינו
הקדושים.

נאם ישראל אבוהצירא

ראיון ב"קול החרדי" ביום כ"ז טבת תשס"ט
עם הר' בן ציון גרוסמן הי"ו ממקורבי המקובל ה"בבא סאלי"

מראיין: הרב היה מקורב להבבא סאלי?

אנחנו עומדים בסמיכות לחתונה

דברים בנושאים האלו (בחירות)?

מן: אני יגיד לך מה שה

זוהי תורה קטנה, מה שהוא התבטא על כל האלו (זה לא המקום לדבר על זה)

מראיין: כן בכל זאת.

גרוסמן: לא תמך בשום דבר אפילו התמיכה שנתן אז, אח"כ טען זה היה

תה מכוניס אלו שבאים אחריו ואומרים בשמו זה לא בזה

הוא לא נשאר, אז לא בדיוק.

ג נ י ב ת ל ב נ ו ר א ה !

נודעונו עד היסוד כיצד אגודת ישראל עשתה

מעשה זיוף מבהיל ללא תקדים

ומרסמה מכתב ישן של מרן מבריסק זי"ע, שכתבו ב-

שנת תרס"ח. לצורך הקהלה בכריסק (כידוע שהבחירות
היו לא ברורה עליהם שום חשש איסור).

וצבצצו התחצצו לזיז את התאריך.

תלמידיו ובאי ביתו של מרן זי"ע

הפעם, מתנתקים.

יוראל טייטלבוים

30-31

דעת תורה

מהגאונים הצדיקים חכמי הספרדים בעיה"ק ת"ו

הגאון הצדיק
רבי יוסף בן יצחק

הגאון הצדיק
רבי יעקב מוצפי

הגאון הצדיק
רבי צדקה חוצין

על דבר הבחירות לשלטונות בארץ ישראל, החלטנו כדת של תורה להכריז ברבים ולפרסם דעת תורה כי לפי הדין אסור לכל בר ישראל אשר רגלי אבותיו עמדו על הר סיני שישתתף חלילה בבחירות לכנסת המינים ואין שום כח בעולם אשר יתיר באיזה אופן שהוא תוקף האיסור הנורא הזה.

כל הנוטל חלק בבחירות אלה פורץ גדר הוא והרי זה כמוה בחוקי המדינה שהם כנגד חוקי התורה ונתן כח להסטרא אחרא ומנאצים שם הוי"ה ית"ש.

אין לנו אלא התבדלות מזהמינים והכופרים, ולא להתערב עם זרם המורדים בתורה"ק.

הירא את דבר ה', יזהר שלא יתפתה ע"י מישוהו, ויזהיר את נפשות בני ביתו שלא ילכדו באיסור נורא זה.

וכבר אמרנו ואמרנו כל ממשלה שיש בה אפילו חפשי אחד, אסור להשתתף בבחירות שלה כמו שאמר הפסוק אל תשת ירך עם רשע, והיא אחת מותר"ג מצות.

ה' ישמרינו מלכד ונראה בהקמת שכונת מעפרא בביאת יח אפינו משיח ה' אמן.

יוסף בן

יעקב מוצפי

צדקה חוצין

שמענו דבר ד'

אל עם ד' דרי ארץ הקודש הע"

שמענו על בלבול הדעות השורר בקרב רבים משלומי אמוני ישראל בענין הבחירות לכנסת המינים למושמע און תדאב נפשנו, אשר יצא דע"ז של הליכה לבחירות מתגבר ומתפשט נח באופנים שונים ואמתלאות שונות.

לואת הננו להכריז ולהודיע כי האיסור החמור לבחירות שריד וקים ואין כח בעולם, ולא סיבה ולא אמתלא להתיר באיזה אופן שהוא להצביע בעד שום צד ומפלגה העוברים נבחרים לכנסת המינים.

וכבר צווחו רבותינו הגאונים הצדיקים ז"ע בדור שלפנינו, כי כל הירא ויחזק לדבר ה', יבדח מלהשתתף בבחירות יותר כבודו מפני האוי, כי ענין ההשתתפות והישיבה בכנסת המינים, היא הודא נמורה במלכות המינות המורדות במלכות שמים, ועוקרת דת תורה, והנחמים השלמים נציגים לכנסת, הפה המביאים גורמים לכל האיסורים החמורים שיש בהם ע"ז, מינות, והעברה על שלש שבועות החמורות, וכל הנחמים נציגים שותפים באמצעות הדארה בע"ז ובאיסורים החמורים, באמצעות נציגיהם באי בוחם היושבים בכנסת.

וכבר בירר וליבן כשמלה הלכה זו מן הגאון הקדוש רשכבי"ג ז"ע, בספר הבהיר ויאל סשה, והעלה להלכה ולמעשה כי ההצבעה לכנסת, איסור איום ונורא הוא, וארי שאנ וכחים נראה כעוליל להיכן מועדות פיהם של המשתתפים בכנסת המינים, אשר המפלגות הרחיקו לכל גווייהם ותכליתו ונשתתפו שותפות מלאה ונמורה עם ממשלת הכופרים.

והננו מגלים דעתנו, וקוראים לכל שומרי תורה ומצוות שלא יתפתו לקריאת האומרים נשתנו העתים והתורה הרצונה, אדרבה ואדרבה האיסור החמור שריד וקים, ומאז ועד עתה נתוספו מעשים ונעשים לאשר לחזק האיסור כהנה וכהנה, וכל המשתתפים והמסייעים לאיזו מפלגה שהיא, מסייעים ונעשים שותפים למלכות המינות, והקולד תלוי בצווארם.

על כן אחים יקרים, התאזרו עוז לגדור גדר ולעמוד בפרץ, להלמנו ולמנוע מלהשתתף בבחירות.

ובזכות הברכים אשר לא נרעו לבעל הציוני - המקדשים שמו יתברך ג"ד העולם כולו, נוכח להסרת חרון אף ה' מישראל, ולהרמת קרן התורה, וקרו משיח צדקנו, בב"א.

מעשה ארי צ"נ
רבי אביד פה"ק ת"ז
שמואל צבי הורוץ
(אדמו"ר מסניקא)

יצחק יעקב ווי"ס
רב ואביד פה"ק ת"ז
משולם פי"ש סג"ר לאוי
(הרמ"ר סטאטא)

הק מעשה מייסרבוים
אברהם יצחק קאהן
(אדמו"ר תלורת אירא)

אחריות

מינות ואפיקורסות רובצת על שכמו

מתוך דברי הגאון האדיר שר התורה פוסק הדור
מרן רבי ישראל יעקב פישר זצוקללה"ה
ראב"ד ירושלים ת"ו

בענינינו, אין כאן רק שאלה של איסור חייבי כריתות, אלא של איסור חמור הרבה יותר מזה, שכן אחד מענין ויסוד הבחירות הוא, שהנציג צריך להצהיר בעת השבעתו נאמנות לחוקי המדינה.

וכל האומר שהוא נאמן לחוקי המדינה, מדבר מינות ואפיקורסות, כי מצהיר הוא את נאמנותו לחוקי מדינת הכפירה, ואיך יכולים להוציא מפיו דברים כאלו אשר יש בהם מינות ואפיקורסות, אשר על אומנם נפסק בחז"ל "מורידין ולא מעלין".

ובוודאי, כל מי שמצהיר אמונים לחוקי המדינה מדבר מינות ואפיקורסות, וכל מי ששולח נציג שיאמר במקומו ובשמו את אלו הדברים החמורים, אחריות מינות ואפיקורסות רובצת על שכמו.

חביון

אל מעתיק השמועה
מסאמאר

ישראלים לא אשקוט
לכנסת המינים

י ארה"ק ת"ו
קדישין ארי הלבון אדיר התורה
ללח"ה, וכן המשיך אחריו מרן
הקדושים הבערים כנחלי אש,

בחבירות
המינות
גלות ואולת ישראל

מי תרעו
אות האלו!
החלטנו עלינו בזמן קיים בב"א.

מי טיטלבוים
מסאמאר

תורה

הגאון חביון ה' צ"ש א"ר דפיה"ק ירושלים ת"ו
יורון הבחירות לכנסת השלטון,
יקורסים כידוע, כי

בחירות
לארה"ק

קדמוני נב"מ
ע"ז נאמר דבר אלוהינו יקום לעולם
א שיש בה עון חמור של חילול השם ח"ו.
רא ומר עוונם של הנציגים הנבחרים
הכנסת, אשר לרביהם הם עומדים מעל
דיות נשים שנאמר ע"ז כל גדולי עולם,
רבי חיים עוזר ובר זצל,

שה נצחית
א לבטלו ח"ו

דאגו מאחריות תוצאות השתתפות
חיים ויחם נגד תורתם הכתובה
פר"ד את מעשר, ואמר דל
ואכילו לקרבו לתורה.

גור את נפשינו הצלנו מאחריות גדולה זו,
שאנן משה.
ע"ז בביאת משיח צדקנו בב"א,

ע"ז פה"ק ת"ו
אברהם יצחק אולמאן
נא יעקב מענדל יאראוויטש

הפעם, מתנתקים.

מי הם השכלתיים שנלך?

ליצמן:

"מי שרוצה ללמוד שילמד ומי שלא רוצה הוא משתמט גם בציבור החרדי וגם בציבור החילוני **שיקחו אותו שיעשו אותו מה שרוצים**"

ראיון לגל"צ 3.5 למני'

אלי ישי:

"ואני אמרתי לראש הממשלה בוא נמצא פתרונות מתאימים, יש פה באמת שינוי משמעותי גם באקדמיה, גם בשירות האזרחי, גם בנחל החרדי, **בא נאפשר לזה להיבנות**" - "ברגע שילכו בדרך הנכונה והמתאימה **אתה תראה שחלק גדול מהציבור החרדי באחוזים כמו הציבור החילוני בעשור הבא ישרת את המדינה הן בלימוד תורה הן בשירות צבאי אזרחי**" (עפ"ל)

ראיון לקול ישראל 5.7 למני'

גפני:

"**אני בעד גיוס חרדים**, בשביל ללמוד תורה צריך הרבה כוחות, חלק גדול לא יכול את זה, יש היום אלפים שהולכים לעבוד, הולכים לצבא, התחילו תהליכים בכמויות בלתי רגילות, הממשלה עמדה ביעדי הגיוס של החרדים בשנים האחרונות..."

אם הייתי ראש הממשלה הייתי קובע בחקיקה שמי שלומד באמת הוא משרת את עם ישראל, וכל השאר מגויסים למסגרות השונות..."

"פאנל פוליטי" במרכז הבינתחומי בהרצליה, ט"ז חשון תשע"ג

אייכלר:

בכל הדורות זה מה שרצינו, רצינו כאלה שיושבים ולומדים תורה שיוכלו ללמוד תורה, ויש אלפים רבים בעונותינו שלא מסוגלים ללמוד תורה **שילכו לעשות משהו מועיל לבטחון**."

ראיון קול ישראל 8.7 למני'

עם 'מצילים' כאלו מי צריך אויבים?

הפעם, לא בוחרים.